SPORT
OCTOMBRIE 1968
19

MEXICO 68

LIA MANOLIU

LA A CINCEA PARTICIPARE OLIMPICĂ — PORTDRAPELUL ATLETISMULUI ROMÂNESC

NUMĂR SPECIAL

JOCURILE OLIMPICE

în cifre și imagini

MEXICO

CE DRUM VOR LUA CEI

MEXICO 68

cavalcada recordurilor mondiale

Atletismul la Olimpiadă = 36 de probe = 108 medalii = 792 puncte. Așa stind lucrurile, pista stadionului Ciudad Universitaria va fi, desigur, arhipopulată. Lupta acerbă pentru medalii și puncte, dovadă a supremației în sport, atrage spre atletism un număr record de participanți. Iar recordurile măsurate cu cronometrul și ruleta nu se vor lăsa nici ele așteptate. Poate doar alergările de semifond și fond, ca și cursele de marș, să fie vitregite de mari performanțe, altitudinea influențîndu-le negativ. În celelalte probe, însă, rezistența scăzută a aerului la 2 240 metri deschide drumul spre cifre nebănuite, granițe pînă nu demult incredibile. Ar mai fi două probe, în care deși vor concura atleți de talie mondială recordurile lumii nu vor fi șterse de pe tabel: înălțime bărbați și femei. Valeri Brumel și Iolanda Balaș nu au încă înlocuitori pe măsură, cu toate avantajele create de altitudine și pista de tartan...

Să lăsăm însă deoparte aceste considerațiuni de ordin general și să dăm cuvîntul cifrelor, cel mai fidel aliat al unui comentariu atletic.

J. HINES, R. CLARKE, B. SEAGREN, J. SYLVESTER, JANIS LUSIS, RITA SCHMIDT, HEIDE ROZENDAHL

CINE LE-AR PUTEA CONTESTA SUPREMAȚIA ?

MASCULIN

100 m: 9,9 J. Hines (SUA), C. Greene (SUA). 10,0 M. Pender (SUA), R. Bambuck (Franța), V. Sapeia (URSS), L. Miller (Jamaica), E. Figuerola (Cuba).

200 m: 19,7 J. Carlos (SUA), 19,9 T. Smith (SUA), 20,0 L. Questad (SUA), 20,4 R. Bambuck (Franța), 20,5 P. Norman (Australia), G. Lewis (Australia), N. Ivanov (URSS), V. Sapeia (URSS).

Charlie Greene, actualul campion al S.U.A., a fost singurul om neînvins în memorabila probă de «sută» de la Sacramento, unde împreună cu Jim Hines (în semifinale diferite) a dus recordul lumii sub limita celor 10 secunde. La ultimul concurs de selecție Hines a fost cel mai bun (10,0 cu un puternic vînt din față). Manșa decisivă însă — la Ciudad de Mexico...

Excepționalul record mondial al lui John Carlos nu-l indică favorit în mod obligatoriu pe studentul Universității San Jose. Specialiștii îi acordă șanse mai mari colegului său de studii, Tommie Smith. Oricum, credem, medalia de aur nu poate scăpa elevilor lui Bud Winter.

400 m: 44,0 L. Evans (SUA), 44,1 L. James (SUA), 44,6 R. Freeman (SUA), 45,6 M. Zerbes (RDG), 45,7 J.C. Nallet (Franța), 45,8 J. Werner (Polonia).

Se poate discuta — se pare — doar de la locul 4 în jos. Lupta pentru cele trei medalii este o chestiune pur internă a atleților de culoare de peste ocean, rezultatele lor (ca și ale celorlalți 9 atleți cu cifre pînă la 45,6 care nu pot participa la J.O.!) de-a dreptul incredibile scutindu-ne de orice alte comentarii.

800 m: 1 : 45,5 W. Bell (SUA), 1 : 45,7 W. Kiprugut (Kenya), 1 : 46,1 W. Adams (RFG), D. Fromm (RDG), 1 : 46,4 R. Kutschinski (SUA), 1 : 46,5 C. Carter (Anglia), B. Dyce (Jamaica), T. Farrell (SUA).

Altitudinea îl avantajează pe Wilson Kiprugut, cu acel 1 : 45,7 realizat pe înaltele platouri kenyene. Mai ales că principalul său adversar, Wade Bell, neînvins în ultimii doi ani, a fost obligat să plece steagul recent la South Lake Tahoe în fața lui Tom Farrell, unul din outsiderii probei.

1 500 m: 3 : 36,5 B. Tummler (RFG), 3 : 37,1 A. De Hertoghe (Belgia), 3 : 37,5 W. Adams (RFG), 3 : 37,9 J. Wadoux (Franța), 3 : 38,5 A. Kvalheim (Norvegia), 3 : 38,8 A. Garderud (Suedia), A. Kruger (RFG)... 22. J. Ryun (SUA) 3 : 40,5.

Prima probă în care se poate vorbi și despre europeni: Bodo Tummler, Walter Adams, Jean Wadoux (De Hertoghe nu a mai confirmat acel 3 : 37,1). Nu sînt excluse surprizele. Amintiți-vă de victoria luxemburghezului Barthel la Helsinki... Totuși, atenție la «anonimul» (în acest sezon) Jim Ryun, care nu și-a spus ultimul cuvînt!

5 000 m: 13 : 27,8 R. Clarke (Australia), 13 : 29,2 L. Mecser (Ungaria), 13 : 29,6 J. Wadoux (Franța), 13 : 30,8 M. Gammoudi (Tunisia), 13 : 33,0 A. Zammel (Tunisia), 13 : 33,8 G. Lindgern (SUA), K. Sawaki (Japonia).

10 000 m: 27 : 49,4 R. Clarke (Australia), 28 : 04,4 J. Haase (RDG), 28 : 06,4 K. Keyno (Kenya), 28 : 09,0 N. Sviridov (URSS), 28 : 12,4 L. Mikitenko (URSS), 28 : 15,4 E. Maguire (N. Zeelandă), 28 : 17,8 R. Maddaford (N. Zeelandă).

Cel puțin una din cele două ramuri de măslin va poposi la antipozi. Marele învins de la Tokio, Ron Clarke și-a luat toate măsurile de precauție pentru a-i ține la respect pe Jurgen Haase, Lajos Mecser, Kipchoge Keyno (foarte periculos) și... columbianul Alvaro Mejia autor al unui 29 : 10,8 pe 10 000 m la mare altitudine.

110 m.g.: 13,3 W. Davenport (SUA), 13,4 L. Coleman (SUA), E. Hall (SUA), 13,5 E. Ottoz (Italia), 13,6 L. Nadenicek (Cehoslovacia), 13,7 V. Balihin (URSS), V. Cistiakov (URSS), B. Forsander (Suedia).

400 m.g.: 48,8 G. Vanderstock (SUA), 49,1 B. Gittins (SUA), 49,2 R. Whitney (SUA) 49,6 D. Hemery (Anglia), 49,7 R. Frinolli (Italia), 49,8

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

nr. 19 (234)
ANUL XXI
OCTOMBRIE
1968

Colegiul de redacție: **Matei ASLAN** (Matty), **Dimitrie CALLIMACHI** (redactor responsabil), **Ioan CHIRILĂ**, **Nicolae MĂRĂȘESCU**, **Nicolae NEDEF**, **Angelo NICULESCU**, **Paul OCHIALBI**, **Paul ROMOȘAN**, **Rodica ȘICLOVAN**.
Prezentarea grafică: **Mircea PATRICHI**. Tehnoredactor: **Gh. DEDIU**.
Corector: **Gh. RANETTI**. Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic «Casa Scînteii».

Redacția și administrația: str. Vasile Conta 16, București — 22. Telefoane: 11 91 13 și 11 10 06. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni—15 lei; 6 luni—30 de lei; 1 an—60 de lei.
43 806

067 MEDALII OLIMPICE ?

La apariția acestor rînduri toți sportivii participanți la cea de a XIX-a ediție a Jocurilor Olimpice sînt prezenți Mexico City unde așteaptă nerăbdători ziua marii festivități a deschiderii întrecerilor.

Începînd de sîmbătă 12 și pînă duminică 27 octombrie cei mai valoroși sportivi amatori de pe glob își vor măra forțele în cadrul a 19 ramuri de sport: ATLETISM, BASCHET, BOX, CAIAC-CANOE, CANOTAJ, CĂLĂRIE, CLISM, FOTBAL, GIMNASTICĂ, HALTERE, HOCHEI PE IARBĂ, LUPTE, NATAȚIE și SĂRITURI de la ambulină, PENTATLON, POLO, SCRIMĂ, TIR, VOLEI și YAHTING.

Urăm mult succes tuturor competitorilor și, cu precădere, reprezentanților noștri, din partea cărora așteptăm sti care să ne bucure.

Pe sportivii «olimpici» români vi i-am prezentat în numărul trecut al revistei noastre. În numărul de față ne-am at dificila sarcină de a trece în revistă cele 19 ramuri de sport înscrise în programul Jocurilor Olimpice, concomint cu unele scurte comentarii privind șansele favoriților olimpici. Iată care ne sînt concluziile.

«SPORT»

G. Knoke (Australia), 49,9 J. Singer (RDG), 50,0 G. Hennige (RFG).

«Trust» de medalii pentru hurdlerii americani cu favoriți principali Willie Davenport și respectiv, Ron Whitney. Surprize posibile? Ottoz și Hemery (englezul studiază în SUA), dar numai pentru un loc pe podium...

3 000 m obstacole: 8:24,2 J. Kuha (Finlanda), 8:26,0 V. Kudinski (URSS) 8:26,6 L. Narodicki (URSS), 8:29,2 G. Roelants (Belgia), 8:30,6 G. Young (SUA), A. Morozov (URSS), 8:33,8 B. Persson (Suedia).

Actualul recordman al lumii (Kuha), a cărui cifră este destul de izolată, și fostul deținător al celei mai bune performanțe (Roelants) vor avea de înfruntat puternicul terțet sovietic condus de campionul european Viktor Kudinski.

4×100 m: 39,0 S.U.A., Franța, 39,1 U.R.S.S., R.D.G., 39,4 Cuba, 39,5 R.F.G., Polonia, 39,6 Italia; *4×400 m:* 3:04,3 S.U.A., 3:05,0 Polonia, R.F.G., 3:05,5 Italia, 3:05,9 Anglia, 3:06,0 R.D.G.

Alergătorii americani nu pot rata victoriile decît... pierzînd bățul de ștafetă sau depășind spațiul de schimb! Mai ales că nu ar fi pentru prima oară...

Înălțime: 2,21 P. Boyce (Australia), E. Carruthers (SUA), R. Brown (SUA), D. Fosbury (SUA), 2,20 V. Gavrilov (URSS), 2,19 R. St. Rose (Franța), 2,18 V. Skvorțov (URSS), 2,17 B. Jonsson (Suedia), K. Lundmark (Suedia), H. Elliot (Franța).

Vor reintra atleții din S.U.A. în posesia titlului olimpic? S-ar părea că da, dacă vom acorda credit recentelor rezultate de la «triale». Să nu neglijăm șansele lui Gavrilov (2,21 neoficial la Ciudad de Mexico), Sainte-Rose (cu 2,19 la Font-Romeu) și, desigur, ale australianului Boyce care studiază la Universitatea din Stanford.

Lungime: 8,33 B. Beamon (SUA), 8,28 I. Ter Ovanesian (URSS), 8,23 L. Davies (Anglia), 8,11 A. Stalmach (Polonia), 8,09 K. Beer (RDG), 8,06 J. Pani (Franța), ...13. R. Boston (SUA) 8,04.

Lynn Davies a promis că-și va dubla succesul de la Tokio. Și «prințul Igor», prezent la a 4-a Olimpiadă, dorește să schimbe cele două medalii de bronz (Roma și Tokio) cu aur. Noi acordăm însă prima șansă lui Bob Beamon, care l-a învins cu regularitate în acest an pe recordmanul lumii, Ralph Boston.

Prăjină: 5,41 B. Seagren (SUA), 5,37 H. D'Encausse (Franța) 5,32 W. Nordwig (RDG), 5,28 J. Pennell (SUA), 5,26 A. Alarotu (Finlanda), 5,25 C Papanicolau (Grecia), 5,24 G. Bliznețov (URSS).

Bob Seagren va corecta din nou recordul lumii la Ciudad de Mexico — declară specialiștii de peste ocean. Cine-l va talona? Poate John Pennell (aflat într-o frumoasă revenire de formă), poate Wolfgang Nordwig sau campionul balcanic Christos Papanicolau, care a ratat de puțin 5,40 la Atena.

Triplusalt 17,00 P. Pousi (Finlanda), 16,87 V. Saneev (URSS), 16,82 K. Neumann (RDG), 16,81 A. Walker (SUA), 16,77 N. Dudkin (URSS), 16,74 G. Gentile (Italia), 16,67 O. Zolotarev (URSS), 16.62 H. Schenk (RDG), 16,55 J. Schmidt (Polonia), 16,50 Ș. CIOCHINĂ (ROMÂNIA).

Luptă dură pentru medalii și orice pronostic este riscant. De la Pertti Pousi și pînă la veteranul Jozsef Schmidt, toți pot urca pe podium. Cît despre reprezentantul nostru Șerban Ciochină, repetarea locului V de la Tokio într-o asemenea companie ar însemna o frumoasă performanță.

Greutate: 21,30 R. Matson (SUA), 20,73 G. Woods (SUA), 20,53 D. Maggard (SUA), 20,18 H. Birlenbach (RFG), 20,10 D. Hofmann (RDG), 19,94 D. Prollius (R.D.G.). 19,73 U. Grabe (RDG).

Supremație a coloșilor din S.U.A. Clintit pentru prima oară (la South Lake Tahoe) de pe soclul său, recordmanul Randy Matson pregătește revanșa. Cît despre aruncătorii germani, în mare progres, ei nu pot spera decît la locuri (sigure) în finală.

Disc: 68,40 J. Sylvester (SUA), 64,39 G. Puce (Canada), 64,14 G. Carlsen (SUA), 63,32 L. Milde (RDG), 62, 78 L. Danek (Cehoslovacia), 62,74 A. Oerter (SUA) 62,72 H. Losch (RDG), 62, 68 G. Schaumburg (RDG).

Incredibila performanță a lui Sylvester ar trebui în mod normal să risipească orice urmă de îndoială. Dar să nu-l uităm pe «bătrînul» Oerter, care vrea să adauge colecției și cea de a 4-a medalie de aur! Și chiar pe ambițiosul Ludwik Danek (în luna mai deținea încă recordul mondial) aflat la crepusculul carierei sale.

Suliță: 91,98 J. Lusis (URSS), 87,76 A. Nilsson (Suedia), 87,30 J. Kinnunen (Finlanda), 86,77 F. Covelli (SUA), 86,10 W. Nikiciuk (Polonia), 85,81 M. Stolle (RDG), 85,58 G. Kulcsar (Ungaria), 84,92 P. Nevala (Finlanda), 84,40 J. Sidlo (Polonia).

Cine ar putea da un pronostic la această probă? Avem doar atîtea exemple anterioare în care toate presupunerile s-au dovedit neinspirate. Dacă nici în acest an Lusis — de departe mare favorit — nu va izbîndi atunci... Poate Nilsson, Kinnunen, Nikiciuk, Stolle sau vreun aruncător care nu a depășit încă granița celor 85 de metri!

Ciocan: 73,76 G. Zsivotzky (Ungaria), 73,18 R. Klim (URSS), 72,46 U. Beyer (RFG), 71,26 R. Theimer (RDG), 70,72 A. Bondarciuk (URSS), 70,52 G. Kondrașov (URSS), 70,10 E. Burke (SUA), 69,90 H. Baumann (RDG), 69,88 H. Fahsl (RFG).

Medaliații de la Tokio se află și acum în frunte. Atunci ordinea a fost: 1. Klim, 2. Zsivotzky, 3. Beyer. Ce va fi la Ciudad de Mexico? Beyer are avantajul tinereții, Klim pe cel al rutinei, iar Zsivotzky — noul record mondial.

John Carlos

Kipchoge Keino

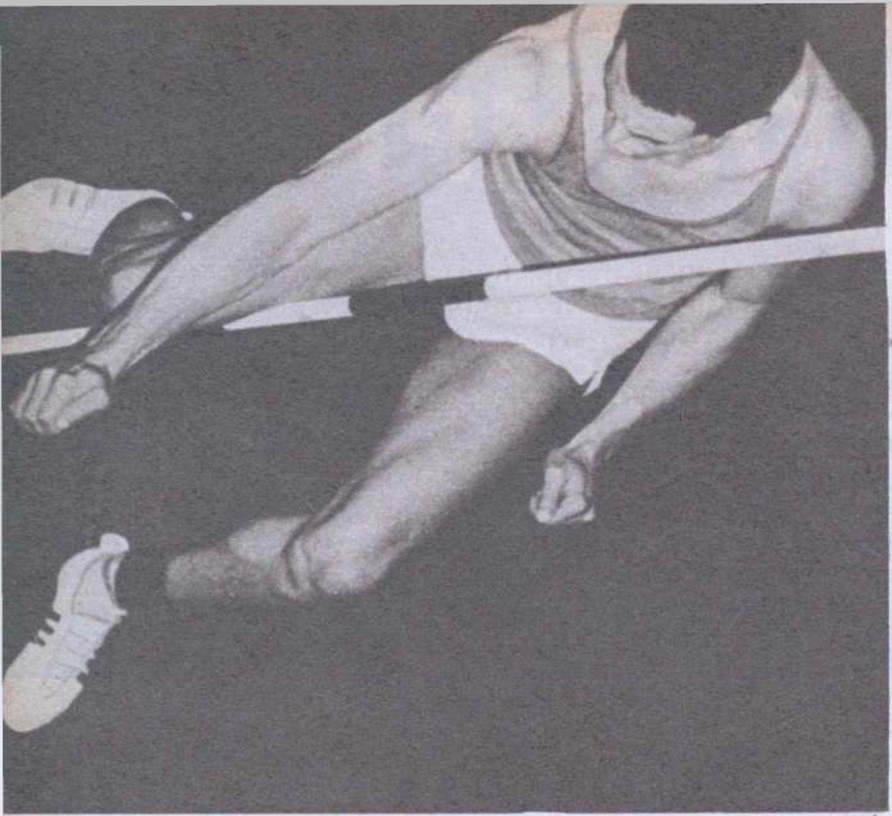

Ron Clarke

Gaston Roelants

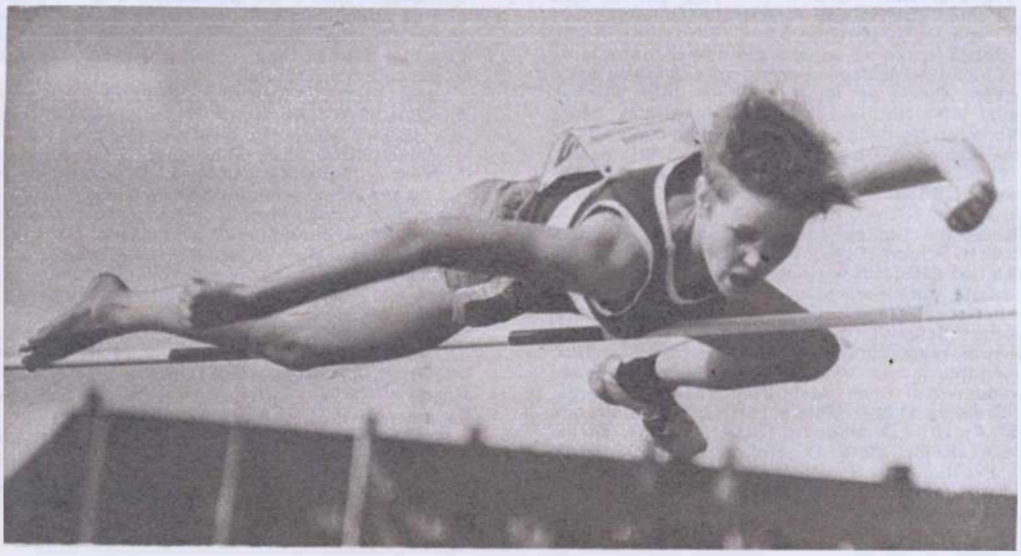
1

2

(continuare din pag. 3

6

Decation: 8222 B. Toomey (SUA), 8086 K. Bendlin (RFG), 8026 R. Aun (URSS) 7972 J. Lanka (URSS). 7953 H. Wessel (RDG), 7905 N. Avilov (URSS), 7904 M. Tiedtke (RDG).

Bendlin este mai bun la aruncări, iar Toomey are performanțe superioare la sărituri. Alergările și în special cursa de 1500 m vor decide. Outsideri? Rein Aun, Herbert Wessel și Manfred Tiedtke.

(În probele de maraton și marș, rezultatele nu sînt edificatoare, datorită diversității traseelor).

FEMININ

100 m: 11,1 W. Tyus (SUA), M. Bailes-Johnson (SUA), L. Samotesova (URSS), 11,2 L. Golomazova (URSS), Chi Cheng (Taivan), 11,3 D. Burge (Australia), B. Ferrell (SUA), E. Glezkova (Cehoslovacia), I. Kirszenstein-Szewinska (Polonia), L. Jarkova (URSS).

200 m: 23,0 D. Burge (Australia), L. Samotesova (URSS), 23,1 V. Popkova (URSS), 23,2 J. Bennett (Australia), 23,3 J. Lamy (Australia), W. Tyus (SUA), I. Kirszenstein-Szewinska (Polonia).

Cele șase medalii ale sprintului feminin se vor îndrepta spre S.U.A., Australia și U.R.S.S. Cine le va purta? Diana Burge, Wyomia Tyus, Margaret Bailes-Johnson, Ludmila Samotesova... Campiona europeană, Irena Kirszenstein-Szewinska, poate încurca însă multe socoteli.

400 m: 52,9 J. Scott (SUA), 53,0 L. Board (Anglia), 53,1 N. Pecenkina (URSS), 53,2 L. Louer (Olanda), 53,5 M. Noirot (Franța), 53,6 Van den Hoeven (Olanda), K. Wallgren (Suedia), I.M. Rodrigues (Brazilia).

ÎN FOTOGRAFII:
1. Robert Sainte-Rose
2. Bob Beamon
3. Bob Seagren
4. Jay Silvester
5. Janis Lusis
6. Rita Schmidt
7. Ileana Silai
8. Lilian Board
9. Irena Kirszenstein-Szewinska
10. Margitta Gummel
11. Heide Rosendahl

7

8

3

4

5

Lilian Board are cele mai mari şanse de a încheia turul de stadion în frunte. Dacă Jarvis Scott, Lia Louer şi chiar Monique Noirot sau Karin Wallgren nu vor avea o altă părere.

800 m: 2 : 00,5 V. Nikolici (Iugoslavia), 2 : 01,8 I. SILAI (ROMÂNIA), 2 : 02,0 L. Board (Anglia), 2 : 02,2 D. Brown (SUA), I. Keizer-Laman (Olanda). 2 : 02,5 T. Van den Maade (Olanda), 2 : 02,9 P. Lowe (Anglia), 2 : 03,0 M. Gommers (Olanda), M. Manning (SUA).

O reeditare a duelului (Nikolici-Silai) de la Balcaniadă? Nu ar fi exclus, dar mai mult ca sigur că cele trei alergătoare din «Ţara lalelelor», ca şi americancele Brown şi Manning sau inepuizabila Lilian Board se gîndesc şi ele (şi nu fără şanse) la podiumul olimpic.

80 m.g.: 10,2 V. Korsakova (URSS), 10,4 G. Zarubina (URSS), T. Talişeva (URSS), 10,5 P. Kilborn (Australia), K. Balzer (RDG), Chi Cheng (Taivan), 10,6 M. Caird (Australia), V. BUFANU (ROMÂNIA), T. Sukniewicz (Polonia), E. Zebrowska (Polonia), I. Schell (RFG), M. Lubej (Iugoslavia), M. Rallins (SUA).

Karin Balzer şi Pamela Kilborn vor contesta puternic actuala supremaţie a sportivelor sovietice. Cît despre Valeria Bufanu, cu o remarcabilă constanţă în acest sezon, am fi bucuroşi dacă am întîlni-o printre cele 8 finaliste.

4×100 m: 43,9 U.R.S.S., 44,4 Franţa, 44,5 Olanda, Anglia, 44,6 R.D.G. 44,7 Polonia, R.F.G., 44,8 Ungaria, Cuba.

Deşi nu au intrat încă în lista celor mai bune performanţe, ştafetele S.U.A. şi Australiei pornesc cu primele şanse, iar «cvartetele» U.R.S.S., Franţei şi Angliei candidează pentru bronz.

Înălţime: 1,87 R. Schmidt (RDG), 1,83 K. Schulze (RDG), A. Okorokova (URSS), 1,82 M. Rezkova (Cehoslovacia). 1,80 J. Valentova (Cehoslovacia), V. Gruşkina (URSS), V. Kozîr (URSS), I. Gusenbauer (Austria), 1,79 I. Blagoeva (Bulgaria), 1,78 M. Faithova (Cehoslovacia), 1,77 V. BONCI (ROMÂNIA), D. Melzer (RDG).

Cine ar putea s-o bată pe Rita Schmidt? Deci să anticipăm de la locul doi în jos: Antonina Okorokova, Jaroslava Valentova şi chiar marea speranţă a Austriei, Ilona Gusenbauer. Ce am putea prevedea în plus cu destulă certitudine? Că recordul olimpic al Iolandei Balaş (1,90) va mai dăinui încă cel puţin 4 ani...

Lungime: 6,67 I. Kirszenstein-Szewinska (Polonia), 6,62 H. Rosendahl (RFG), 6,59 S. Sherwood (Anglia) 6,57 B. Wieczorek (RDG), 6,56 V. VISCOPOLEANU (ROMÂNIA), B. Berthelsen (Norvegia), 6,54 T. Talişeva (URSS), 6,53 B. Lohnert (RDG), 6,52 I. Becker (RFG), 6,51 M. Bornholdt (RFG).

Deşi a fost învinsă recent de Sheila Sherwood, Irena Szewinska se prezintă ca mare favorită. Cu marea ei experienţă de concurs, Viorica Viscopoleanu poate rîvni la o medalie. Dar reprezentanta noastră va avea de înfruntat o concurenţă selectă, din care se desprind Heide Rosendahl, Burghild Wieczorek şi Berit Berthelsen.

Greutate: 18,87 M. Gummel (RDG), 18,67 N. Cijova (URSS), 17,86 J. Bognar-Lendvay (Ungaria), 17,81 M. Lange (RDG), 17,57 I. Hristova (Bulgaria), 17,51 R. Boy (RDG), 17,34 M. Fuchs (RFG).

Rezultatele de mai sus sînt elocvente, Gummel şi Cijova detaşîndu-se net de restul plutonului.

Disc: 62,54 L. Westermann (RFG), 61,64 C. Spielberg (RDG), 61,54 K. Illgen (RDG), 59,80 A. Popova (URSS), 59,22 L. MANOLIU (ROMÂNIA), 58,02 J. Kleiberne (Ungaria), 57,74 A. Otto (RDG), 57,68 J. Stugner (Ungaria), 57,56 L. Muraviova (URSS), 56,38 J. Bognar (Ungaria), 56,58 O. CATARAMĂ (ROMÂNIA).

Excelenta suită a Liei Manoliu din acest sezon o impune pe admirabila noastră atletă printre favorite. Alături de Karin Illgen, Christine Spielberg şi, desigur, Liesel Westermann (dacă va participa). Este proba în care şansele noastre la o medalie sînt cele mai evidente.

Suliţă: 60,20 A. Nemeth (Ungaria), 59,94 D. Jaworska (Polonia), 58,27 A. Koloşka (RFG), 58,20 E. Janko (Austria), 57,72 R. Fuchs (RDG), 57,16 M. PENEŞ (ROMÂNIA), 56,69 B. Friederich (SUA), 56,46 V. Evert (URSS).

Ar trebui organizată o loterie pentru a afla pe viitoarea campioană olimpică! Fruntaşele au manifestat o mare inconstanţă în acest an. Şi atunci, de ce să nu ne gîndim la o aruncare norocoasă a Mihaelei...

Pentatlon: 5129 H. Rosendahl (RFG), 5038 G. Sofina (URSS), 5016 I. Becker (RFG), 5008 V. Tihomirova (URSS), 4924 A. Toth (Ungaria), 4901 I. Bauer (RDG).

Heide Rosendahl (21 ani) este cea mai completă dintre... atletele complete. În plus, ea are o mare ambiţie de a duce la Leverkusen, unul din centrele puternice ale atletismului vest-german, prima sa medalie de aur.

Adrian IONESCU

9

10

11

325 de boxeri în luptă pentru 44 medalii

• RECORD DE PARTICIPARE • „CAREUL MAGIC" OLIMPIC AȘTEPTAT CU MARE INTERES • ȘANSELE CATEGORIILOR

1

În fotografii:
1. Aurel Simion, devenit «olimpic» în ultimul moment (categoria pană). Succes!
2. Jerzsy Kulej (cat. ușoară)
3. Aldo Cosentino (cat. cocoș)

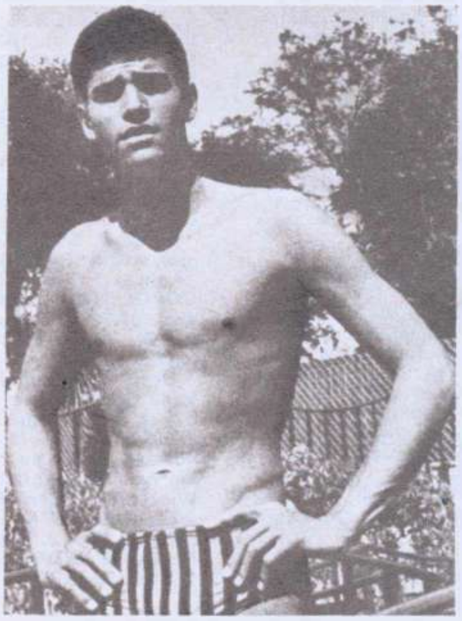
Niciodată în istoria Olimpiadelor, n-a fost înregistrată o asemenea cifră de participare: 325 de pugiliști, superioară cu aproape 50 de boxeri, «recordului» înregistrat acum 4 ani pe ringul olimpic din Tokio. Meciurile «Careului magic» olimpic de la Ciudad de Mexico sînt așteptate cu un mare interes. Este suficient să arătăm că de la 13 octombrie, adică a doua zi după deschiderea festivă și pînă la 26 octombrie, penultima zi a Olimpiadei, în fiecare zi (cîte două reuniuni) vor avea loc gale la Arena Mexico, situată la 16 km de satul olimpic.

Fără îndoială că cititorii noștri doresc să cunoască înaintea primei lovituri de gong, șansele participanților în ordinea celor 11 categorii de greutate, care sînt angajați în lupta pentru cele 44 de medalii (11 de aur, 11 de argint și 22 de bronz-deoarece bronzul se atribue semifinaliștilor învinși). Așa dar să începem, pe baza documentației care o avem, comentariul... șanselor.

semimuscă (48 kg). Noua categorie aprobată de AIBA își va face debutul oficial pe arena internațională. Este pentru prima oară în istoria JO cînd vor intra în ring boxeri în greutate de 48 kg denumiți «jocheii» pugilatului. Se pare că cele mai mari șase le au boxerii mexicani Ramirez sau Morales foarte apreciați pentru rezistența lor și viteza de execuție a loviturilor. Printre cei care vor lupta cu șanse apreciabile pentru titlul olimpic se numără și polonezul Szczipiak, care a renunțat la muscă și sovieticul Zaporojet. Este greu de apreciat situația reală dat fiind că mulți dintre boxerii de 48 kg nu au fost încă văzuți la lucru de specialiști. România nu prezintă boxer la această categorie.

muscă (51 kg). Cel mai mare credit este acordat mexicanului Ricardo Delgado, marea speranță a boxului de peste ocean. Delgado a confirmat speranțele încă de anul trecut cînd s-a afirmat în turneul preolimpic de la Ciudad de Mexico. El are marele avantaj că evoluează «acasă» unde se bucură de o popularitate puțin comună. În mod normal, C. Ciucă are toate șansele să urce pe podiumul învingătorilor, deoarece are de partea sa o mare experiență. Dacă Ciucă va boxa la valoarea sa reală, atunci el nu poate rata ocazia de a cîștiga una dintre medalii. O șansă serioasă care-i permite să se numere printre favoriți, o are și polonezul

înotătorii din S.U.A.– fără concurență serioasă– au șanse la 24 de titluri

Mark Spitz

Roland Matthes

În decursul ultimelor decenii, pe rînd, înotătorii japonezi sau cei australieni au dominat marile competiții din piscinele globului. În ultima vreme însă, specialiștii nord-americani au creat celebrele «age-groupes», care au dat un avînt formidabil natației din S.U.A. Într-un timp relativ foarte scurt, copiii însoritei Californii au realizat salturi uimitoare, ducînd recordurile mondiale spre limite incredibile.

Superioritatea elevilor lui George Haines, Sherman Chavoor, Jim Counsilman sau Peter Dalland va fi, se pare, zdrobitoare la Ciudad de Mexico, performanțele atinse de aceștia la ultimele concursuri de selecție fiind deocamdată inaccesibile înotătorilor din Europa sau de pe alte continente. Previziunile specialiștilor arată că americanii pot decroșa 24 din cele 29 de titluri ce se vor decerne la Ciudad de Mexico. Pentru celelalte cinci concurează brasiștii sovietici, Mathes și Ada Kok. Ce ne-am fi făcut însă dacă înscrierile în probele de natație ale J.O. ar fi fost nelimitate? La fete, de pildă, doar OPT înotătoare din restul lumii ar fi putut spera la un loc în finală!...

Și acum, cîteva succinte anticipări a celor care ar putea urca pe podiumul olimpic.

MASCULIN

100 m liber: 52,6 Z. Zorn (SUA), 53,0 K. Walsh (SUA), 53,1 M. Spitz (SUA), 53,2 L. Ilicev (URSS), 53,4 M. Rousseau (Franța), 53,7 M. Wenden (Australia), R. McGregor (Anglia) și S. Gusev (URSS);

200 m liber: 1 : 54,3 D. Schollander (SUA), 1 : 56,1 J. Nelson (SUA), 1 : 56,9 L. Ilicev (URSS), 1 : 57,1 R. Hutton (Canada), 1 : 57,3 S. Rerych (SUA), 1 : 57,7 J.C. Bello (Peru), 1 : 57,9 M. Wenden (Australia), 1 : 58,0 M. Rousseau (Franța).

Don Schollander, eroul Olimpiadei de la Tokio, este și acum imbatabil pe distanța celor 4 lungimi. În schimb, la «sută», lupta se anunță înverșunată, cei mai bine înarmați fiind Zac Zorn, Mark Spitz și Michel Rousseau.

400 m liber: 4 : 06,5 R. Hutton (Canada), 4 : 06,6 M. Burton (SUA), 4 : 08,1 B. Berk (SUA), 4 : 08,2 J. Nelson (SUA), 4 : 08,5 G. Echevarria (Mexic), 4 : 11,6 G. Larsson (Suedia), 4 : 13,5 A. Mosconi (Franța), 4 : 13,6 G. Brough (Australia);

1 500 m liber: 16 : 08,5 M. Burton (SUA), 16 : 24,4 J. Kinsella (SUA), 16 : 28,1 G. Echevarria (Mexic), 16 : 40,8 J. Nelson (SUA), 16 : 41,5 G. White (Australia), 16 : 46,7 H. Fassnacht (RFG), 16 : 49,3 R. Hutton (Canada), 16 : 51,7 G. Brough (Australia).

Mike Burton vizează două medalii de aur și recordul mondial la 400 m. Dar Guillermo Echevarria, în propriul său fief, și mai ales John Kinsella (1,90 m și 87 kg la 16 ani), o adevărată forță a naturii, au mari ambiții. Ca de altfel și tînărul Brent Berk, posesorul celui mai discutat stil de craul din S.U.A.

100 m spate: 59,0 R. Mathes (RDG), 59,7 C. Hickox (SUA), 60,3 R. Mills (SUA), 60,6 I. Gromak (URSS), 60.8 R. Rivero (SUA). 60.9 V. Mazanov (URSS);

200 m spate: 2 : 07,5 R. Mathes (RDG), 2 : 08,8 J. Horsley (SUA), M. Ivey (SUA), 2 : 09,5 G. Hall (SUA), 2 : 12,0 B. Schoutens (Olanda), 2 : 12,9 V. Mazanov (URSS).

Roland Mathes a răpit americanilor suprematia la acest procedeu tehnic. Va adăuga elevul din Erfurt recordurilor sale și două titluri olimpice? Charles Hickox și Jack Horsley sînt bine plasați pentru a păstra totuși coroanele spatiștilor în California.

100 m bras: 66,2 N. Pankin (URSS). 66,4 J. Fiolo (Brazilia), 67,3 E. Henninger (RDG), D. McKenzie (SUA), 67,5 G. Prokopenko (URSS), 67,7 V. Kosinski (URSS), 67,8 K. Merten (SUA), 68,1 D. Perkowski (SUA), 68,5 V. COSTA (ROMÂNIA);

200 m bras: 2 : 27,4 V. Kosinski (URSS), 2 : 28,2 E. Henninger (RDG), 2 : 28,3 N. Pankin (URSS), 2 : 28,9 G. Prokopenko (URSS), 2 : 29,0 B. Job (SUA), 2 : 29,3 F. Munoz (Mexic), 2 : 29,7 J. Fiolo (Brazilia), 2 : 30,0 K. Merten (SUA), 2 : 30,6 P. Long (SUA), 2 : 31,0 B. Mahoney (Canada), ...15. V. COSTA (ROMÂNIA) 2 : 32,5;

Singura specialitate care nu poate conferi aur înotătorilor din S.U.A. Egon Henninger atacă cu succes puternica reduta a sovieticilor Pankin, Kosinski și Prokopenko. Pentru Vasile Costa, un loc în finala «sutei» ar constitui un frumos succes.

100 m delfin: 55,6 M. Spitz (SUA), 55,9 D. Russell (SUA), 57,6 R. Walles (SUA), 58,0 L. Stoklasa (RFG), 58,4 Jacks (Canada), 58,6 L. Nicolao (Argentina);

200 m delfin: 2 : 05,8 M. Spitz (SUA), 2 : 06,2 J. Ferris (SUA), 2 : 07,3 C. Robie (SUA), 2 : 08,0 P. Feil (Suedia), 2 : 08,9 L. Stoklasa (RFG), 2 : 09,0 V. Neuw (RFG), 2 : 09,3 Y. Takada (Japonia).

Titluri acontate încă de la începutul sezonului de inepuizabilul Mark Spitz. Șansele europenilor la vreo medalie sînt minime.

2

3

Olech. Alţi boxeri de talent care vor juca rolul de «out-sideri» sînt Badari (Ungaria), McHugh (Scoţia) şi Grosso (Italia).

cocoş (54 kg). Greu de indicat favoriţii acestei categorii. Cele mai serioase şanse le au campionul european Nicolae Gîju, Sokolov (URSS), Klenovics (Ungaria), Martinez (Mexic), Espinoza (Cuba) şi francezul Aldo Cosentino. Gîju, dacă va şti să fie calm, să lovească corect şi să nu se antreneze în stilul bătăios al asiaticilor sau mexicanilor, va putea aspira la cele mai înalte onoruri. Şanse sînt însă ele trebuie folosite cu mare atenţie. După părerea noastră Gîju are o dificilă misiune.

pană (57 kg). O categorie în care surprizele vor abunda. Mulţi boxeri înscrişi, însă puţini cunoscuţi în lumea boxului amator. Stepaskin (URSS), marele favorit nu va mai boxa la această categorie. Presa de peste hotare a început să scrie elogios despre filipinezul Rodolfo Arpon, pe care-l şi «vede» campion olimpic. Antrenorul lui Arpon, Puyat, a declarat că dacă Stepaskin evolua la această categorie el nu avea nici-o şansă în faţa lui Arpon, un boxer tehnic, posesorul unui punch care nu iartă.

semiuşoară (60 kg). Principalul favorit al acestei categorii este fără îndoială polonezul Grudzien, un boxer experimentat, variat în lovituri care evoluează de maniera unui profesionist. Pe planul doi se instalează doi contracandidaţi: Stepaskin (URSS) şi Morales (Mexic). Aşteptăm o comportare pe măsura talentului său şi de la reprezentantul nostru debutantul C. Cuţov.

uşoară (63.500 kg). Kulej (Polonia), Kadji (Ungaria) şi Frolov (URSS) — aceştia sînt cei trei mari favoriţi. Dintre ei, datorită rapidităţii şi a tacticii excelente pe care o aplică de la un meci la altul Kadji se înscrie ca favoritul nostru nr. 1. Un cuvînt greu de spus îl va avea şi campionul nostru V. Antoniu, care dacă va beneficia de o tragere la sorţi favorabilă va putea candida la o medalie.

semimijlocie (67 kg). La această categorie nu ne putem hazarda în pronosticuri. Totuşi cubanezul Molina poate furniza o surpriză, de altfel ca şi polonezul Kaprczyk. Sperăm că V. Zilberman, reprezentantul nostru să lupte la adevărata valoare şi să se numere printre cei mai aplaudaţi boxeri ai categoriei.

mijlociemică (71 kg). Lagutin sau Agheev, membrii ai echipei URSS (nu ştim pe care îl va prefera antrenorul lor) se instalează ca favoriţi. Polonezul Stakurski şi românul Covaci se află şi ei pe lista celor care tind la un loc fruntaş. Zaragosa (Mexic) are şi el o şansă apreciabilă.

mijlocie (75 kg). O categorie fără nume sonore prin dispariţia celebrităţilor Papp (Ungaria) şi Walasek (Polonia). Ca şi la alte Olimpiade poate cîştiga un necunoscut din echipa SUA, aşa cum s-au petrecut lucrurile cu Patersson, care mai tîrziu a devenit campion mondial profesionist.

semigrea (81 kg). Sovieticul Pozniak, posesorul unui box complet, are cele mai mari şanse. El este încă un boxer bine cotat pe arena internaţională. Nu va trebui să surprindă pe nimeni totuşi dacă Pozniak va pierde. La această categorie întotdeauna favoriţii au pierdut la toate ediţiile JO. Ultima dată, marele favorit, polonezul Pietrykowski a cedat în faţa mai puţin cunoscutului, pe vremea aceea, Cassius Clay. Am dori ca Monea să-şi încheie în mod onorabil lunga sa carieră sportivă.

grea (plus 81 kg). Emilianov (URSS) mi-a declarat la Leningrad cu ocazia «Turneului speranţelor olimpice» că este bine pregătit şi că poate revanşa insuccesele turneului olimpic de la Tokio, cînd a pierdut în faţa lui Frazier. Alături de el Lubbers (Olanda) şi italianul Bambini pot candida la medalii. Sperăm ca Ion Alexe să evolueze în sfîrşit la valoarea sa şi să ne reprezinte onorabil în acest turneu.

Paul OCHIALBI

Ada Kok

Claudia Kolb

Cathie Ball

200 m mixt: 2 : 10,6 C. Hickox (SUA), 2 : 11,6 J. Ferris (SUA), 2 : 12,4 G. Buckingam (SUA), 2 : 13,9 R. Mathes (RDG), M. Holthaus (RFG), 2 : 14,1 J.C. Bello (Peru);

400 m mixt: 4 : 39,0 C. Hickox (SUA), 4 : 40,3 G. Buckingam (SUA), 4 : 40,6 G. Hall (SUA), 4 : 44,0 M. Holthaus (RFG), 4 : 45,3 A. Dunaev (URSS), 4 : 51,8 H. Ljungberg (Suedia), S. Gilchrist (Canada).

Cei patru reprezentanţi ai S.U.A. care iau startul în probele tetratlonului nautic vor surîde fotografilor în momentul sosirii celorlalţi finalişti, într-atît de mare le este superioritatea.

4×100 m liber: 3 : 32,5 S.U.A., 3 : 35,6, U.R.S.S., 3 : 39,2 Franţa, 3 : 40,0 R.F.G., 3 : 41,5 Suedia, 3 : 42,8 Brazilia; **4×200 m liber:** 7 : 55,0 S.U.A., 7 : 58,9 U.R.S.S., 8 : 01,4 Franţa, 8 : 02,6 Suedia, 8 : 05,5 R.F.G., 8 : 11,6 Anglia; **4×100 m mixt:** 3 : 58,2 U.R.S.S., 4 : 00,1 R.D.G., 4 : 00,3 S.U.A., 4 : 02,8 R.F.G., 4 : 05,9 Anglia, 4 : 06,4 Brazilia.

Superioritate de partea americanilor, în luptă cu actualele recorduri ale lumii.

FEMININ

100 m liber: 59,0 S. Pedersen (SUA), 59,1 J. Henne (SUA), 59,5 L. Gustavson (SUA), 60,2 J. Turoczy (Ungaria), 60,4 M. Segrt (Iugoslavia), 61,1 M. Lay (Canada), A. Jackson (Anglia);

200 m liber: 2 : 06,7 D. Meyer (SUA), 2 : 07,9 L. Gustavson (SUA), J. Henne (SUA), 2 : 10,2 M. Segrt (Iugoslavia), 2 : 12,4 C. Mandonnaud (Franţa), 2 : 13,2 A. Coughlan (Canada), 2 : 13,9 O. Kozicova (Cehoslovacia);

400 m liber: 4 : 24,5 D. Meyer (SUA), 4 : 28,2 L. Gustavson (SUA), 4 : 28,8 P. Kruse (SUA), 4 : 37,5 K. Moras (Australia), 4 : 39,8 M.T. Ramirez (Mexic), A. Coughlan (Canada), 4 : 41,1 C. Mandonnaud (Franţa), 4 : 41,3 M.J. Kersaudy (Franţa);

800 m liber: 9 : 10,4 D. Meyer (SUA), 9 : 18,5 P. Caretto (SUA), 9 : 20,8 P. Kruse (SUA), 9 : 26,0 K. Moras (Australia), 9 : 38,9 C. Deakes (Australia), 9 : 43,5 S. Goral (RDG), 9 : 44,8 M.T. Ramirez (Mexic).

În cele 4 probe de craul americancele nu pot cîştiga mai mult de 12 medalii (!). Debbie Meyer poate fi considerată de pe acum realizatoarea unui **hat-trick**, iar Sue Pedersen îi va urma, mai mult ca sigur, celebrei Dawn Fraser.

100 m spate: 66,5 K. Hall (SUA), 66,7 E. Tanner (Canada), 67,4 J. Swagerty (SUA), 68,1 Moore (SUA), 68,2 B. Duprez (Franţa), 68,5 C. Caron (Franţa), 68,9 L. Watson (Australia), ...13. A. ANDREI (ROMÂNIA) 69,6;

200 m spate: 2 : 24,3, P. Watson (SUA), 2 : 24,6 E. Tanner (Canada), 2 : 25,1 S. Atwood (SUA), 2 : 25,9 K. Hall (SUA), 2 : 27,9 B. Duprez (Franţa), 2 : 28,8 L. Watson (Australia), 2 : 29,7 C. Sikkens (Olanda), ...19. A. ANDREI (ROMÂNIA) 2 : 32,9.

Două medalii care vor scăpa concernului S.U.A. şi pe care «Mickey Mousse»-ul Canadei, Elaine Tanner, le va îndrepta spre Winnipeg. Alte favorite? K. Hall şi Pokey Watson, învinsa Cristinei Balaban cu doi ani în urmă la Bremen. O tempora...

100 m bras: 1 : 14,2 C. Ball (SUA), 1 : 15,4 G. Prozumenscicova (URSS), 1 : 15,5 S. Wichman (SUA), 1 : 16,3 S. Jones (SUA), 1 : 16,4 A. Grebenikova (URSS) 1 : 16,5 U. Frommater (RFG), 1 : 16,8 J. Playfair (Australia);

200 m bras: 2 : 38,5 C. Ball (SUA), 2 : 42,5 C. Jamison (SUA), 2 : 43,5 G. Prozumenscicova (URSS), 2 : 44,1 S. Wichman (SUA), 2 : 45,0 U. Frommater (RFG), 2 : 46,2 J. Playfair (Australia), 2 : 46,3 V. Elberle (RFG).

Îi va fi greu Galinei Prozumenscicova să-şi mai apere titlul olimpic de la Tokio. Cathy Ball este şi va fi încă multă vreme neînvinsă. Surprize posibile, doar pentru argint şi bronz: Judy Playfair şi Utte Frommater.

100 m delfin: 64,8 A. Kok (Olanda), E. Daniel (SUA), S. Shields (SUA) 65,0 T. Hewitt (SUA), 66,7 E. Tanner (Canada), 66,9 T. Deviatova (URSS);

200 m delfin: 2 : 21,1 A. Kok (Olanda), 2 : 22,0 T. Hewitt (SUA), 2 : 22,9 E Daniel (SUA), 2 : 23,1 D. Giebel (SUA), 2 : 27,2 H. Lindner (RDG), 2 : 28,1 H. Hustede (RFG).

Doar Ada Kok poate încurca «ordinea triplă» a protejatelor lui Sherman Chavoor, deşi specialiştii de peste ocean sînt de altă părere.

200 m mixt: 2 : 23,5 C. Kolb (SUA), 2 : 25,0 S. Pedersen (SUA), 2 : 25,6 J. Henne (SUA), 2 : 29,6 J. Turoczy (Ungaria), 2 : 30,1 L. Zaharova (URSS), 2 : 30,9 M. Seidel (RDG);

400 m mixt: 5 : 04,7 C. Kolb (SUA), 5 : 10,3 S. Pedersen (SUA), 5 : 12,4 L. Vidali (SUA), 5 : 14,9 S. Steinbach (RDG), 5 : 17,3 M. Seidel (RDG), 5 : 18,4 D. Rickard (Australia).

Claudia Kolb şi... domnişoarele sale de onoare se vor îmbrăţişa pe podiumul olimpic. Europencele mai au încă multe secunde de recuperat.

4×100 m liber: 4 : 01,0 S.U.A., 4 : 07,5 Ungaria, 4 : 08,6 Franţa, 4 : 09,4 R.D.G., 4 : 10,2 U.R.S.S., 4 : 10,8 Suedia; **4×100 m mixt:** 4 : 33,8 S.U.A., 4 : 35,5 Olanda, 4 : 35,8 U.R.S.S., 4 : 37,0 Ungaria, 4 : 38,0 Anglia, 4 : 38,5 R.F.G.

O ştafetă de crauliste sub 4 minute (!) şi una de mixt la 4 : 25,0. Cine le poate concura? Poate doar peste 4 ani la München...

Adrian VASILIU

la Pista Hielo Insurgentes

• LUPTĂTORII SOVIETICI ŞI BULGARI — FAVORIŢI LA AMBELE STILURI • JAPONEZII AU MARI ŞANSE LA CATEGORIILE MICI • SPORTIVII NOŞTRI SE POT NUMĂRA PRINTRE MEDALIAŢI • TURCII ŞI IRANIENII VOR ASALTA PRIMELE LOCURI LA «LIBERE».

Supleul, unul dintre spectaculoasele procedee tehnice aflate în «arsenalul» campionului mondial ION BACIU (în fotografie).

La campionatele mondiale de anul trecut, găzduite de patinoarul «23 August» din Capitală, sovieticul VIKTOR IGUMENOV a urcat pe prima treaptă a podiumului la categoria 78 kg. Aceeaşi perspectivă o are şi la Ciudad de Mexico.

Au mai rămas puţine zile cînd la Pista Hielo va răsuna primul gong, vestind începerea întrecerilor olimpice de lupte. La startul acestora vor fi prezenţi sportivi din numeroase ţări, printre care Anglia, U.R.S.S., Ungaria, Bulgaria, România, Cehoslovacia, Iugoslavia, Polonia, R.D. Germană, Japonia, Turcia, Iran, Suedia, S.U.A. R.F. a Germaniei şi Mexic.

După cum se ştie, ţara noastră a trimis la aceste întreceri 13 sportivi (prezentaţi în numărul trecut al revistei). Avem deci toate motivele să aşteptăm cu legitim interes desfăşurarea competiţiei. Pînă atunci, însă, încercăm o incursiune printre şansele sportivilor în cucerirea preţioaselor medalii. Ne vom opri mai întîi asupra celor de la «greco-romane», întrucît la această disciplină România este reprezentată de o echipă completă.

La categoria 52 kg campionul mondial şi dublul campion european V. Bakulin (U.R.S.S.), bulgarul A. Kerezov, campion mondial în 1966, clasat pe locul II la Tokio şi campionul olimpic T. Hanahara (Japonia) au şanse egale la medalia de aur. În lupta pentru primele locuri vor mai fi I. Alker (Ungaria), B. Marinco (Iugoslavia) şi GH. STOICIU (România). În acest an, Stoiciu n-a confirmat suficient dar sperăm că el se va revanşa în Mexic.

La următoarea categorie (57 kg) disputa pentru întîietate se anunţă cel puţin tot atît de echilibrată, dar mult mai interesantă pentru noi. Spunem aceasta deoarece printre pretendenţii la primul loc se numără, îndreptăţit, şi campionul mondial Ion BACIU (România). El va trebui să-i depăşească, însă, în meciuri directe, sau prin punctajul final, pe campionul olimpic M. Ichiguchi (Japonia), pe V. Trostianski (U.R.S.S.), clasat pe locul II la Tokio şi pe foştii deţinători ai titlului mondial I. Varga (Ungaria) şi Fr. Stange (R.F. a Germaniei). Nu vor fi uşor de întrecut nici H. Puls (R.D. Germană), U. Besergil (Turcia) şi H. Traikov (Bulgaria), medaliaţi sau clasaţi în primele 6 locuri la C.E. şi C.M.

Campion olimpic la categ. 63 kg, după părerea noastră, poate deveni, în primul rînd, dublul campion mondial şi deţinătorul medaliei de argint la Jocurile Olimpice de la Tokio, R. Ruroua (U.R.S.S.). D. Galincev (Bulgaria), J. Svek (Cehoslovacia), Simion POPESCU (România), Fr. Schrader (R.F. a Germaniei) şi M. Alakoc (Turcia) au celelalte şanse.

O categorie cu dificile pronosticuri: 70 kg. St. Horvat (Iugoslavia), E. Tapio (Finlanda), D. Raicev (Bulgaria), V. Novohatko (U.R.S.S.), V. Pehlivan (Turcia) sau K. Pohl (R.D. Germană) pot ocupa primele 6 locuri în orice ordine. De la Ion ENACHE (România), care concurează în compania acestora, nu se poate aştepta vreo medalie. El mai are încă multe de învăţat şi Olimpiada din Mexic constituie un astfel de prilej. Acesta a fost, după cîte ştim, argumentul deplasării.

În mod normal, la cat. 78 kg medalia de aur nu poate scăpa lui V. Igumenov (U.R.S.S.), campion mondial la ultimele două ediţii. S. Akar (Turcia), R. Vesper (R.D.G.), M. Zarev (Bulgaria), P. Nettekoven (R.F.G.), J. Karlstrom (Suedia) şi mai ales, Ion ŢĂRANU (România) nu-l pot, în mod normal, depăşi. În ceea ce-l priveşte pe Ţăranu numai un sorţ favorabil l-ar putea menţine în competiţie (de altfel ne-am exprimat această părere de mai multă vreme). A fost totuşi selecţionat!

După 8 ani, la categoria 87 kg Gheorghe Popovici n-a mai întrunit sufragiile antrenorilor, fiindu-i preferat Nicolae NEGUŢ. Nici în ceasul al 12-lea nu-i prea tîrziu. Nu ştim dacă Neguţ se va clasa înaintea campionului olimpic B. Simici (Iugoslavia), a campionului mondial L. Sillai (Ungaria) sau a cehoslovacului J. Kormanik, al doilea la Tokio. Ştim însă că în acest an

printre urmaşii muşchetarilor

Scrima, disciplină în care România a început să se afirme tot mai pregnant în concernul ţărilor cu pretenţii la supremaţia mondială, va prilejui în Mexic urmaşilor lui D'Artagnan, cele mai dîrze şi disputate asalturi care au avut loc vreodată pe planşele întîlnirilor internaţionale. «Prognoza» noastră se bazează pe de o parte pe echilibrul valoric manifestat la ora actuală de un număr din ce în ce mai mare de floretişti şi floretiste, de sabreuri şi spadisini, iar pe de altă parte, ea apare ca o consecinţă a pregătirilor cu totul ieşite din comun, care au avut loc în ultimii doi ani pretutindeni în ţările cu justificate pretenţii la titlurile de campioni olimpici. Iată motivul pentru care un pronostic privind probabilii învingători ai probelor de floretă (băieţi şi fete), ai probei de sabie sau a aceleia de spadă este deosebit de greu de făcut, ca să nu spunem imposibil.

Am amintit la începutul acestor rînduri despre echilibrul valoric care domneşte la ora actuală în scrimă. Pentru ilustrarea acestui fapt vom da doar cîteva exemple. Începînd cu anul 1959 şi pînă în 1966, inclusiv, întrecerile pe echipe la floretă-băieţi, atît la campionatele mondiale, cît şi la J.O. (Roma şi Tokio) au fost autoritar dominate de către sportivii sovietici. Ori, cînd nimeni nu se aştepta, şirul acestui lanţ neîntrerupt de succese a fost brusc curmat de floretiştii români, cîştigătorii campionatului mondial pe echipe, ediţia 1967. Şi pentru că tot sîntem la floretă trebuie menţionat în susţinerea tezei noastre că, începînd cu J.O. de la Tokio a apărut o nouă forţă în scrima mondială: Japonia. Floretiştii acestei ţări, chiar de la debutul lor în competiţiile de mai mare amploare au reuşit să se impună de o manieră care a surprins: un loc IV la J.O. şi tot un loc IV la ultimul campionat mondial (1967). Ce vor face japonezii de acum înainte? Locurile IV în nici un caz nu-i mai satisfac. Au declarat-o. Iar pentru locurile fruntaşe la întrecerile J.O. din Mexic trebuie să ţinem seama că mai aspiră şi francezii şi polonezii şi maghiarii...

Luînd în discuţie individualităţile de valoare mondială ale floretei, atît la fete cît şi la băieţi, situaţia se prezintă şi mai încurcată. La fete, de pildă, chiar în acest an, reprezentanta noastră Ileana Drîmbă a reuşit să dispună în diverse

Christian NOEL (dreapta) primeşte atacul lui Ion DRÎMBĂ.

Heidi SCHMID

Ryszard PARULSCHI

Antonella RAGNO

Neguţ i-a învins pe toţi trei, ca să nu mai vorbim de alţii. Nu poate fi trecut cu vederea nici V. Olenik (U.R.S.S.), campion mondial în 1966 şi medaliat cu argint anul trecut la Bucureşti şi nici bulgarul P. Krumov, aflat pe primul plan în 1968.

Cu siguranţă că medaliaţii la cat. 97 kg vor fi cunoscuţi abia după ultimul meci. La această categorie pot urca pe prima treaptă a podiumului B. Radev (Bulgaria), campion olimpic, campion mondial în 1966 şi pe locul II în 1967, N.Iakovenko (U.R.S.S.), campion mondial la ediţia de la Bucureşti şi Fr. Kiss (Ungaria), dublu campion european. La medalia de argint sau de bronz mai aspiră şi Nicolae MARTINESCU (România), P. Svensson (Suedia), H. Kiehl (R.F. a Germaniei) şi C. Kwiecinski (Polonia). Cui vor surîde medaliile, greu de anticipat.

În sfîrşit, la cat. +97 kg, campionul olimpic şi triplul campion mondial J. Kozma (Ungaria) are prima şansă, în ciuda faptului că la «europenele» de la Västeras a fost întrecut de sovieticul A. Roscin. Tot la această categorie mai emit pretenţii justificate la medalii P. Kment (Cehoslovacia), St. Petrov (Bulgaria) şi O. Hekala (Finlanda). Nu credem că Constantin BUŞOIU (România), chiar cu cel mai favorabil sorţ, va putea figura printre medaliaţi. El este handicapat, în primul rînd, după cum s-a mai spus, de masivitatea adversarilor, mai grei cu 20—30 kg.

*

Întrecerile luptelor libere prezintă o dificultate mult mai însemnată. La «libere» marile valori sînt răspîndite pe mai multe meridiane. Luptătorii sovietici, bulgari, iranieni şi turci emit pretenţii justificate la medalii. La categoriile mici aceleaşi pretenţii le pot avea şi japonezii, care, pe lîngă cunoştinţele tehnice de primă clasă, sînt şi foarte rapizi. Ei execută fulgerător toate procedeele tehnice şi cu o mare spontaneitate. Într-o astfel de companie sportivii noştri realmente cu greu pot obţine performanţe. Doar FR. BOLLA (cat. 87 kg) şi, într-o oarecare măsură, P. COMAN (cat. 63 kg) au şanse să ocupe locuri onorabile. Ceilalţi doi, N. CRISTEA (cat. 57 kg) şi ST. STÎNGU (cat. + 97 kg), cu toate eforturile ce le-ar încerca, cu greu vor reuşi să se claseze între primii şase. În sfîrşit, la «libere», vor mai concura şi alţi doi sportivi din ţara noastră: I. ENACHE (cat. 70 kg) şi Gh. BERCEANU (cat. 52 kg). Selecţionarea acestora nu ne-o putem explica, chiar dacă ne-am strădui. Enache a concurat o singură dată la acest stil (la Concursul internaţional de la Braşov) şi atunci a fost învins prin tuş, cum era şi de aşteptat, de către un luptător necunoscut, dar care, în schimb, practica «liberele». Berceanu n-a susţinut nici măcar o singură partidă la «libere»! Totuşi atît unul, cît şi celălalt au fost trimişi să apere culorile ţării la cea mai mare competiţie a lumii!! Continuarea comentariilor ar fi de prisos.

Costin CHIRIAC

---

concursuri de sovieticele Zabelina (vicecampioană mondială, ediţiile 1961 şi 1966 şi campionă mondială 1967), Samusenko (campioană mondială 1967), de Ragno — Italia şi Bobiş — Ungaria, locurile II şi respectiv III la mondialele 1967 etc.

Privite prin prisma acestor succese, Jocurile Olimpice din Mexic s-ar părea că ar da cîştig de cauză reprezentantei noastre. Tot ce este posibil. Dar nu este mai puţin adevărat că, în scrimă, victoriile în faţa unui sportiv sau altul, indiferent de valoarea ce o reprezintă, nu spun prea mult. Nu este exclus ca în Mexic, Zabelina să-şi ia revanşa în faţa Ilenei Drîmbă, cum foarte posibil este ca victoria finală să revină Ecaterinei Iencic, Olgăi Szabo (campioană mondială 1962 şi vicecampioană mondială 1965), maghiarei Rejto-Ujlaki (campioană mondială 1963 şi campioană olimpică 1964) vest-germanei Heidi Schmid, campioană olimpică 1960 sau chiar tinerei sovietice Novikova (în cazul în care va fi selecţionată), cîştigătoarea din acest an a două mari turnee internaţionale.

La băieţi, la floretă, şanse la medalii olimpice au în egală măsură nu mai puţin de 20 de sportivi. Dintre aceştia îi vom menţiona pe sovieticii Puteatin (campion mondial 1966 şi 1967), Svesnikov (campion mondial 1962 şi medaliat cu bronz 1965) şi Sisikin (vicecampion olimpic 1960), pe polonezii Parulschi (campion mondial 1961) şi Woyda (vicecampion mondial 1962), pe francezii Magnan (campion mondial 1965, vicecampion olimpic şi mondial 1964 şi respectiv 1966), pe maghiarii Jeno Kamuti (vicecampion mondial 1961 şi 1967), Laslo Kamuti şi Zoltan Szabo (ultimii doi fără rezultate remarcabile însă îndreptăţiţi să emită pretenţii), pe austriacul Losert (campion mondial la spadă şi un desăvîrşit floretist), ca şi pe cîţiva dintre reprezentanţii noştri, campionii mondiali Ionel Drîmbă, Tănase Mureşan...

Spada este arma la care sovieticii au reuşit să domine categoric toate concursurile internaţionale din ultimii ani şi prima şansă la o medalie olimpică o are, fără îndoială, Nikancikov (dublu campion mondial: 1966 şi 1967). De asemeni la locurile fruntaşe în clasamentul spadei la J.O. aspiră cu justificate pretenţii şi Kriss — U.R.S.S. (campion olimpic 1964), maghiarul Nemere (campion mondial 1965), francezul Bourquard, englezul Hoskyns şi austriacul Losert. Se pare că la această armă vor mai prezenta concurenţi capabili de surprize, Suedia şi Italia.

În ceea ce priveşte proba de sabie din cadrul recentelor întreceri ale J.O. şi aici, ca şi la spadă, un cuvînt greu de spus îl vor avea sovieticii (deţinători ai ultimului titlu de campion mondial individual, prin Rakita) şi polonezii al căror reprezentant, Pawlowski este un sabreur de o valoare cu totul ieşită din comun, recunoscut ca cel mai bun produs la această armă, din toate timpurile. Pawlowski deţine în total (în clasamentele individuale şi pe echipe) 10 titluri de campion mondial. Deşi are în prezent 38 de ani el continuă să se prezinte pe planşă cu aceiaşi sorţi de izbîndă ca în urmă cu 18 ani.

La sabie — şanse la primele şase locuri mai au: Vinokurov şi Mavlihanov (U.R.S.S.), Pesza (campion olimpic 1964) şi Kovacs (Ungaria) dar nu sînt excluse nici surprizele.

La probele de sabie şi spadă sportivii români nu participă.

G. ŞTEFĂNESCU

---

un sport fără favoriţi

Ion Tripşa

Tirul, sport de mare longevitate, va reuni în Mexic pe cîţiva dintre participanţii din 1948 (belgianul Lafortune) sau 1952 (ungurul Szilard Kun). De asemenea, trei dintre cei care, cu patru ani în urmă, urcau pe treapta cea mai înaltă a podiumului de premiere de la poligonul Asaka îşi vor apăra cu şanse destul de frumoase şi la actualele J.O. titlul cucerit. Este vorba de americanul Gary Lee Anderson (armă liberă calibru mare, 3 × 40 f), de maghiarul Laszlo Hammerl (armă liberă calibru redus, 60 f culcat) şi de italianul Ennio Mattarelli (talere).

Cît despre reprezentanţii României, în rîndurile lor se numără fostul campion olimpic de la Roma, taleristul Ion Dumitrescu sau trăgătorii de la pistol viteză Ion Tripşa (vice-campion olimpic la Tokio) şi Virgil Atanasiu (campion mondial în 1966). Împreună cu ceilalţi colegi de echipă, ei se vor strădui să consolideze prestigiul tirului românesc, dobîndit în decursul atîtor competiţii din ultimii 16 ani.

Ca favoriţi pentru întrecerile olimpice de tir este foarte dificil să desemnăm pe unul sau altul dintre competitori, dat fiind marele echilibru valoric existent în aproape toate probele. Doar Vitali Parhimovici (U.R.S.S.) la armă liberă calibru redus 3 × 40 f şi Helmut Artelt (R.D.G.), la pistol liber, îşi pot permite să spere într-o medalie de aur, prin prizma avantajului de 4 puncte pe care îl au faţă de urmăritori. Numai la această oră, însă...

ARMĂ LIBERĂ CALIBRU REDUS 3×40 F — 1170 Parhimovici U.R.S.S.), 1166 Lapkin (U.R.S.S.), Anderson (S.U.A.), 1164 Navratil (Cehoslovacia), Thompson (S.U.A.), 1163 Lippold (R.D.G.), ROTARU (ROMÂNIA).

ARMĂ LIBERĂ CALIBRU REBUS 60 F CULCAT — 600 Wenk (R.F.G.), Boyd (S.U.A.), 599 Papp (Ungaria), Noviczki (Polonia), 598 Lafortune (Belgia), 597 Weib (Austria), Burgin (Elveţia), Schinninger (Elveţia).

ARMĂ LIBERĂ CALIBRU MARE 3×40 F—1157 Anderson (S.U.A.), 1156 Thompson (S.U.A.), Gmur (Elveţia), Vogt (Elveţia) 1153 Muller (Elveţia), 1152 Gherasimenok (U.R.S.S.), Ruch (Elveţia), Foster (S.U.A.).

PISTOL VITEZĂ — 597 Zapedczki (Polonia), 594 Kubo (Japonia), Falta (Cehoslovacia), 593 Kun (Ungaria), Vaszi (Ungaria), Amicosante (Italia), Domrich (R.D.G.), 592 Bakalov (U.R.S.S.), Huhtinen (Finlanda).

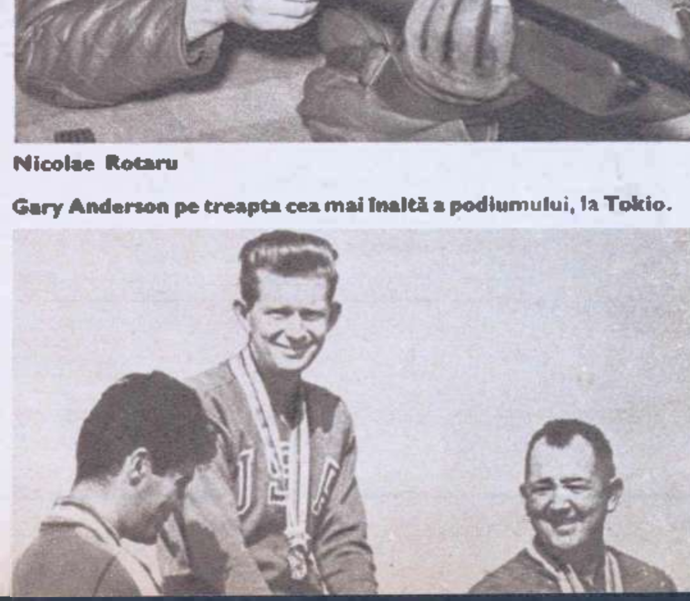
PISTOL LIBER — 573 Artelt (R.D.G.), 569 Donev (Bulgaria), 568 Baskazov (U.R.S.S.), 567 Stolipin (U.R.S.S.), 564 Wollner (R.D.G.), Malch (Polonia), Kosii (U.R.S.S.), 563 Jegrisin (U.R.S.S.), Anderson (S.U.A.), Yoshikawa (Japonia).

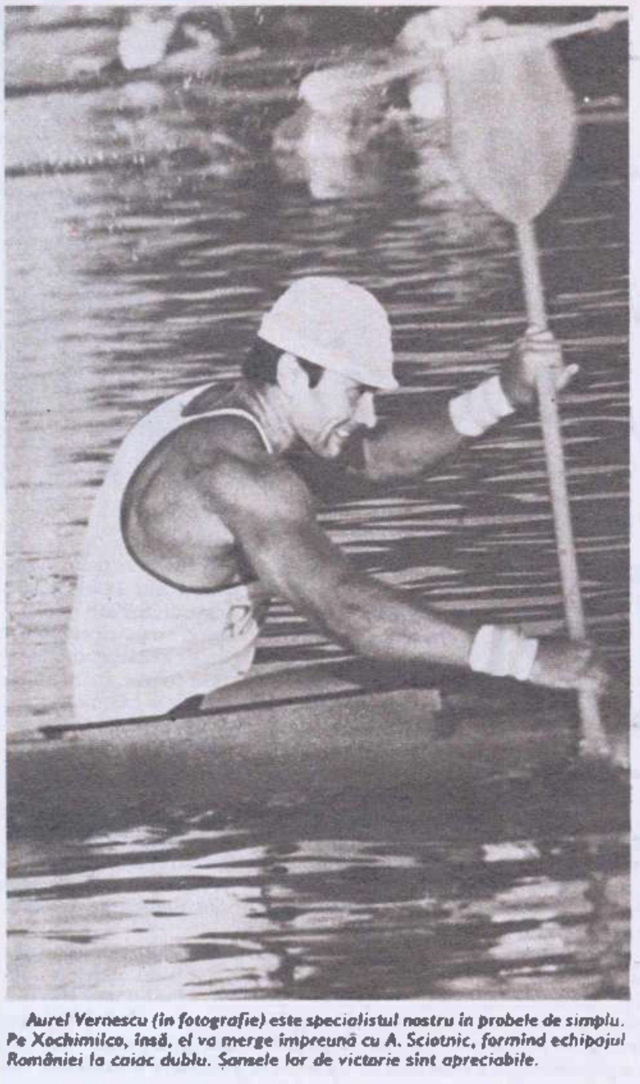
(La talere şi skeet nu posedăm evidenţa celor mai bune rezultate din 1968.).

Nicolae Rotaru

Gary Anderson pe treapta cea mai înaltă a podiumului, la Tokio.

Aurel Vernescu (în fotografie) este specialistul nostru în probele de simplu. Pe Xochimilco, însă, el va merge împreună cu A. Sciotnic, formînd echipajul României la caiac dublu. Șansele lor de victorie sînt apreciabile.

ce va fi pe canalu

La această oră toate echipajele de caiac-canoe, înscrise la cea de a XIX-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară, se antrenează pe apele «canalului olimpic». Desigur, cu un ceas mai devreme, iubitorii sportului cu padele și pagae ar dori să știe rezultatele finalelor. De aceea și noi, după ce am cîntărit valoarea sportivilor participanți, ne-am gîndit să vă oferim cîteva date asupra probelor olimpice. Acestea sînt în număr de șapte (la feminin — 2 probe de caiac pe distanța de 500 m — simplu și dublu — și 5 curse rezervate bărbaților pe distanța de 1 000 de m — 3 de caiac: simplu, dublu și patru și 2 probe de canoe — simplu și dublu).

Iată acum și programul oficial al competițiilor: **Ziua I** — 22 octombrie 1968 orele 9 — probe eliminatorii. **Ziua a II-a** — 23 octombrie 1968, orele 10 — recalificări. **Ziua a III-a** — joi 24 octombrie ora 9 — semifinalele. **Ziua a IV-a** — vineri 25 octombrie, finalele.

Ora 10 — K.1. — 1 000 m băieți

Caiacul masculin a cunoscut în ultima vreme noi elemente tinere care s-au impus după Jocurile Olimpice de la Tokio. Cel mai «iute» dintre cei tineri este Alex. Saporenco (U.R.S.S.), care la «simplu» n-a mai cedat nici o cursă. Caiacistului sovietic îi sînt acordate mari șanse la medalia de aur la actuala ediție a J.O. dar din experiența marilor curse ne îndeamnă la prudență, nefiind exclusă o surpriză. La această probă mai sînt pretendenți la medalii Hesz (Ungaria), Peterson (Suedia), Hansen (Danemarca), Pfaff (Austria) și românul Andrei Conțolenco.

Ora 10,30 canoe simplu 1 000 m.

Canoiștilor recunoscuți cu valoare mondială li s-a adăugat de curînd juniorul român Ivan Patzaichin. Specialiștii străini l-au și remarcat și l-au inclus pe lista pretendenților la un loc pe podiumul olimpic. Antrenorul emerit Radu Huțan speră ca «surpriza Patzaichin» să devină o... realitate. Aici își va spune cuvîntul și experiența de concurs care, la ultima olimpiadă,

l-a costat atît de scump
și pe «amiralul caiacului no
— Aurel Vernescu. Oricu
întrevede o finală aprig disp
Iată și pronosticul nostru
ceastă probă: 1 — Lewe (
Germaniei), 2 — Patzaichin
mânia), 3 — Wichman (Un
4 — Eschel (R.D. Germa
— Cvertecka (Cehoslovacia
Lubanov (Bulgaria).

Ora 11 caiac simplu
500 m.

Cunoaștem valoarea ca
telor din Europa. Ele nu s-a
intîlnit cu sportivele amer
din anul 1966 (campionatele
diale de la Grünau). La
sportivele americane au r
nat ierarhia, intercalin
printre specialistele din Eu
și au ocupat un loc III prin J
Marcia Ingram la simplu și
echipajul Fox — Perrier,
II la dublu, la numai trei sec
de campioanele olimpice,
germanele Esser — Zim
mann. Așadar, pentru pr
6 locuri ale clasamentului
rezervăm sportivelor amer
șansele de rigoare. Dintre
pene remarcăm buna valo
sovieticelor Piniaeva și Se
na, ca și a maghiarei P
Iată, dealtfel, și pronosticul
tru: 1 — URSS; 2 — R.F. a
maniei; 3 — Ungaria; 4 — R
nia (Viorica Dumitru); 5 —
Germană; 6 — S.U.A.

Ora 11,30 caiac dublu b
1 000 m.

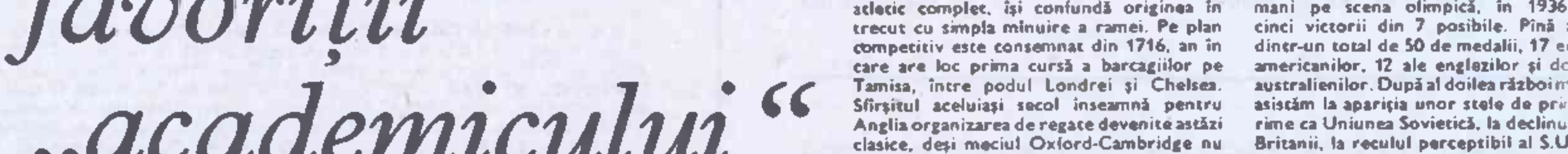
Una dintre cele mai disp
probe la toate marile înt

favoriții „academicului"

Canotajul academic — sport de mare forță și rezistență, definit ca un exercițiu atletic complet, își confundă originea în trecut cu simpla mînuire a ramei. Pe plan competitiv este consemnat din 1716, an în care are loc prima cursă a barcagiilor pe Tamisa, între podul Londrei și Chelsea. Sfîrșitul aceluiași secol înseamnă pentru Anglia organizarea de regate devenite astăzi clasice, deși meciul Oxford-Cambridge nu se dispută decît în 1829. Unul dintre primele sporturi organizate în lume prin crearea Federației internaționale în 1892, canotajul figurează printre probele Jocurilor Olimpice din 1896, avînd un program comparabil cu cel de astăzi, însă lipsa unei suficiente participări îi amînă inaugurarea pentru Paris 1900. Începutul secolului XX duce la creșterea popularității acestui sport cu noi pretendenți la titluri, dar americanii și

englezii rămîn «regii» necontestați a
pînă în momentul intrării canotorilo
mani pe scena olimpică, în 1936
cinci victorii din 7 posibile. Pînă
dintr-un total de 50 de medalii, 17 e
americanilor, 12 ale englezilor și do
australienilor. După al doilea război m
asistăm la apariția unor stele de pri
rime ca Uniunea Sovietică, la declinu
Britanii, la reculul perceptibil al S.U
și la mărirea stocului vîslașilor ge
În 1960, echipa unită a Germaniei est
care îi împiedică pe americani să rep
a noua victorie consecutivă la 8+
din 21 de medalii, 18 revin concur
din continentul european, în timp
Melbourne, S.U.A., Canada și Austr
luat 11 medalii și europenii 10. T
lacul Toda sînt de bun augur atît
echipajul american, care recîștigă e

Cursa de 4+1 care aduce echipajului sovietic (pe alt culoar) titlul european.

…impic Xochimilco?

: este proba de dublu
…eoarece valoarea echi-
… participante apare ca
…propiată. Pentru primul
…a va fi susținută de re-
…ntii U.R.S.S. și ai Ro-
…(veșnic adversari), care
…alonați îndeaproape de
…le Ungariei, Suediei și
…ermaniei. Italienii speră
…fie punctați pe locul VI.
…osibilă formă de clasa-
…al: 1. România (Vernescu
…c), 2. URSS (Saporenco-
…v), 3. Ungaria (Csaba-Ti-
… Suedia (Peterson — Uteberg), 5. R.F. a Germaniei (Ducker-Kander), 6. Italia (Beltrani-Zillioli).

Ora 12 canoe dublu băieți 1 000 m.

Vor fi prezente la start echipajele care s-au întîlnit de zeci de ori. Victoria a revenit pe parcurs cînd sportivilor maghiari cînd celor români, cînd echipajelor sovietice. Valoarea «vitezistilor» noștri la canoe ne îndreptățește să-i apreciem cu șanse pentru primul loc. Astfel: 1. România (Patzaichin-S. Covaliov sau M. Ionescu), 2. Ungaria, 3. U.R.S.S., 4. Cehoslovacia, 5. Suedia, 6. Franța.

Ora 12,30 caiac dublu fete 500 m.

După o pauză de 2 ore simplistele vor forma echipajele de dublu. Pentru primele locuri disputa va fi susținută de sportivele U.R.S.S., R.F.G. și României (Viorica Dumitru și Valentina Serghei sau E. Lipalit). Pentru următoarele locuri sportivele R.D.G. (Nüsner-Haftenberger), S.U.A. (Fox-Perrier), Ungariei (Pfeffer-Rozsnyoi) și Olandei își vor disputa locurile 6 — 7.

Ora 13 caiac patru băieți 1 000 m.

«Parada padelelor» — cea mai disputată și spectaculoasă cursă a întrecerilor olimpice — va fi, probabil, dominată de reprezentanții U.R.S.S. și României, cu șanse în plus echipajului nostru. Printre semnatarii locurilor 3—6 — sportivii Austriei, R.D.G., Ungariei și Norvegiei. Deci, un posibil: 1 — România (Călenic, C. Covaliov, D. Ivanov, H. Ivanov sau M. Țurcaș), 2. U.R.S.S., 3. Austria, 4. R.D.G., 5. Ungaria, 6. Norvegia.

•

Înainte de a încheia trebuie să menționăm că la fiecare probă organizatorii au admis un singur echipaj de fiecare țară. Punctajul se face numai pentru primele șase locuri astfel: 7,5,4,3,2,1 puncte.

Paul ROMOȘAN

…l «podium olimpic»: canoe simplu 1 000 m — 1. Lewe, 2. Patzaichin.

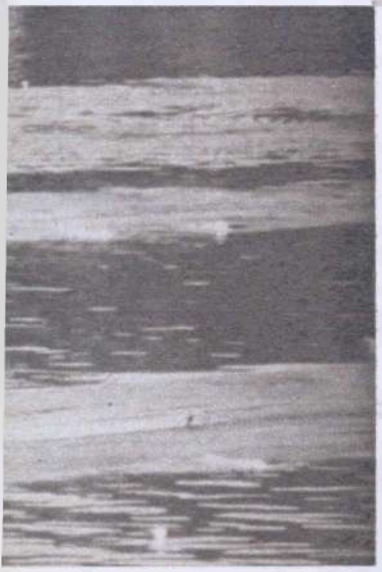

Trei candidate la primul loc în proba de caiac 500 m, femei: 1. Piniaeva (URSS) 2. Seredina (URSS) 3. Pfeffer (Ungaria).

… pentru sportivul sovietic Ivanov,
…evine pentru a treia oară consecutiv
…n olimpic în proba de skiff; Canada
… un neașteptat titlu în proba de 2 fără
…, Danemarca — medalia de aur la
… cîrmaci, iar Germania — la 4+1.
…tru ani care au trecut de la desfășu-
…acestor J.O. numără printre eveni-
…e sportive cele mai importante Cam-
…ul mondial de la Bled 1966, care
…nă pentru R.D.G. locul I pe națiuni
…alii de aur la 2 fără cîrmaci, la 4+1 și
…ără cîrmaci), iar pentru americani
…rea titlului la 8+1 în favoarea echipei
… și Campionatul european de la
… 1967, la care «8»-ul lui Karl Adam
…ră, cîștigînd și titlul european. Elveția
…ează victoria de la mondiale la dublu
…ar Italia din outsider, devine campioa-
…«doi cu cîrmaci».

«Optul» american la un antrenament în vederea selecționării olimpice.

Ultima piatră de încercare în vederea selecționării olimpice, Regata Lucerna'68, consemnează în absența echipajelor R.D.G. și în finale foarte strînse, 4 victorii sovietice (dintre care cea de la 8+1 în fața redutabilului «opt» R.F.G. ajuns pe locul 4), două victorii vest-germane (cu Meissner la skiff) și o victorie olandeză. Vîslașii români participă la bilanțul Rotsee cu medalia de argint la 4 fără cîrmaci și medalii de bronz în probele de 4+1 și 2+1, fapt care le permite să-și încerce forțele cu mai multă siguranță în confruntarea olimpică.

Un pronostic olimpic ținînd cont de aceste rezultate e foarte greu de făcut, pentru că infimele fracțiuni de secundă care desemnează un campion nu permit păstrarea unui titlu de la un sezon la altul. Cu atît mai mult cu cît numeroasa participare, sensibila egalitate a valorilor, cît și aurul olimpic, furnizează totdeauna surprize și lovituri de teatru. (Și poate e mai bine așa). Într-o epocă în care tehnica capătă peste tot, ca și în sport, prea multă importanță, iar cifrele domină absolut, aceste evenimente neașteptate redimensionează faptele sportive, conferindu-le căldură și... omenesc.

Cursa de 4+1 înscrie în lupta pentru titlul olimpic echipa R.F.G. (nou record al pistei Rotsee), cea a Danemarcei (campioană olimpică la 4 fără cîrmaci), echipa R.D.G. campioană mondială în 1966. Nu trebuie uitat echipajul românesc medaliat cu bronz în 1967 la campionatele europene de la Vichy.

Proba de 2 fără cîrmaci așteaptă în echipa olandeză o campioană sigură, deși replica vîslașilor americani nu e lipsită de consistență.

Principalul favorit al skiff-ului din sezonul acesta, Meissner, va lupta alături de campionul european Hill, olandezul Vienese și americanul Nunu. România este reprezentată în această probă pentru prima oară în istoria Jocurilor Olimpice.

În proba de 2+1, pretendentele la titlul suprem, echipele Italiei campioană europeană și Olandei — campioană mondială vor întîlni un adversar serios în echipajul sovietic. În această companie calificarea în finală a echipajului românesc constituie ea însăși o performanță.

4 fără cîrmaci are o campioană virtuală în echipa R.D.G—Einheit Dresda, deși vîslașii români vor încerca alături de cei sovietici să reediteze finala de la Rotsee.

În proba de dublu visle, elvețienii, campioni mondiali și europeni, vor trebui să se apere, deși nu au fost în formă în acest sezon, în fața sovieticilor, bulgarilor, olandezilor și românilor. În sfîrșit, «8»-ul, cursa cea mai spectaculoasă și mai viu disputată, prezintă un deosebit interes, datorită unor răsturnări de situații la Lucerna. De data aceasta ramerii americani văd în echipajul sovietic cel mai redutabil adversar.

Dana ILIESCU

● U.R.S.S. — O ECHIPĂ PE 3/4 SCHIMBATĂ

Printre cele mai importante delegații deplasate în Mexic va fi aceea a Uniunii Sovietice — 550 de persoane.

Sovieticii și-au schimbat într-o proporție însemnată (75%) echipele prezente cu 4 ani în urmă la J.O. din Japonia. Printre cei mai regretați absenți — marele campion de la săritura în înălțime — Valeri Brumel, recordmanul mondial al probei (2,28 m). Dintr-o așa de mare delegație e greu de desprins favoriții. Totuși, cu mari șanse, se pare, că vor concura atleții Klim (ciocan), Lusis (suliță), Saneev (triplusalt), Skvortzov (înălțime), Ter Ovanesian (lungime), Cijova (greutate), Okorokova (înălțime) etc. Desigur vor fi redutabili și halterofilii Talts și Jabotinski, luptătorii, gimnaștii, canotorii, ca și scrimerii Alexandra Zabelina, Galina Gorohkova, Svesnikov, Rakita și Nikancikov. De altfel, sportivii sovietici vor participa la toate întrecerile olimpice, răspunzînd astfel însăși rațiunii de a fi a Jocurilor Olimpice.

● MORELON ȘI TRENTIN ÎNTRUCHIPEAZĂ SPERANȚELE FRANCEZE

„Tandemul" cicliștilor Daniel Morelon și Pierre Trentin — foștii medaliați de la Tokio — vor fi și în Mexic port drapelul delegației franceze, care contează mult în disputa pentru medalii pe comportarea cicliștilor tricolori.

Francezii au deplasat în Mexic 209 sportivi.

Iată, de altfel, cum se compune delegația franceză, pe sporturi. Atletism — 41 (31 bărbați și 10 femei) — printre cei mai cunoscuți Bambuck, Nallet, Dufrenes, Wadoux, Sainte-Rose, D'Encausse, Maryvonne Dupureur, Sylvianne Telliez; Canotaj — 16; Box — 6 (Cosentino, Azzaro); Canoe — Kaiac — 6; Ciclism — 17 (în afară de Morelon și Trentin, se vor întrece în Mexic și primii trei sosiți în Tour de L'Avenir — Boulard, Bouloux și Paranteau); Scrimă — 20 (15 bărbați și 5 femei) — printre care Magnan, Noel, Revenu, Brigitte Gapais; Fotbal — 19 (Larqué — St. Etienne și Triantafilos (Joinville); Gimnastică — 10 (3 bărbați și 7 femei) — Evelyne Letourneur; Haltere — 5; Hochei pe iarbă — 18; Lupte 4 (Daniel Robin — campion mondial la libere, categoria 78 kg); Natație — 16 (7 bărbați și 9 femei) — Mosconi, Rousseau, Benedicte Duprez, Christine Caron și Claude Mandonnaud; Pentatlon modern — 4; Călărie — 8 (7 bărbați și o femeie) — printre care Jonquères d'Oriola — campion olimpic la Tokio; Tir — 8 și Yachting — 11.

● JAPONEZII MIZEAZĂ PE GIMNAȘTI

Delegația olimpică a „Țării Soarelui Răsare" este compusă din 215 membri (184 sportivi și 31 oficiali). Sportivii japonezi vor concura la 16 din cele 19 discipline ale programului olimpic. Iată și sporturile care numără cel mai mare număr de înscriși: atletism — 19; natație — 24 (dintre care 9 poloiști); gimnastică — 16; lupte — 15; haltere — 7; fără a socoti sporturile de echipă. De notat că la atletism japonezii nu vor deplasa nici o fată, avînd în vedere slabul nivel de dezvoltare a acestei discipline în rîndul fetelor.

Japonezii apar favoriți mai ales prin halterofilul Ioshinobu Miyake, recordman al lumii, prin maratonistul Shiichiro Sasaki (2 h 11: 17.0), prin gimnaștii lor inegalabili — printre care Iukio Endo va face din nou o figură frumoasă și, desigur, prin excelenta lor echipă de volei feminină, care — după spusele specialiștilor — pare capabilă să repete figura de la Tokio și să termine turneul olimpic neînvinsă.

Echipa de baschet a URSS — campioană a continentului nostru.

vor întrerupe baschetbaliștii sovietici șirul succeselor americane?

Din 1936, cînd baschetul a fost introdus în programul J.O., și pînă la ultima ediție, turneele olimpice au fost net dominate de reprezentativele S.U.A. În ultimii ani însă, virtuoșii baschetului american au fost egalați (și chiar depășiți uneori) la capitolele tehnică individuală și medie de înălțime, ceea ce face ca pentru prima oară opțiunea lor pentru medaliile de aur să fie serios contestată.

Echipa pe care Hank Iba o va prezenta la Ciudad de Mexico este lipsită de aportul celor două mari stele ale baschetului de peste ocean: Lew Alcindor (2,17 m) și Elwin Hayes."5„-ul S.U.A. (așa cum este el alcătuit) nu posedă valori de «14 karate» și acest lucru a fost extrem de vizibil în turneul pe care băieții lui Iba l-au efectuat în Europa. Atît în meciurile cu Iugoslavia (79—83 și 82—75), cît și în cele cu echipa U.R.S.S. (84—78, 83—91 și 80—91), selecționata nordamericană a fost serios contrată, fapt viu comentat de opinia publică din întreaga lume. Astfel că, actuala campioană a lumii, selecționata Uniunii Sovietice, cu Volnov, Andreev (2,15 m), Kovalenko (2,18 m), Polivoda și Lipso pornește cu șanse cel puțin egale în marea confruntare olimpică. Un outsider serios — cvintetul iugoslav, din care nu vor lipsi Koraci, Daneu, Ciosici, Rajkovici și Raznatovici.

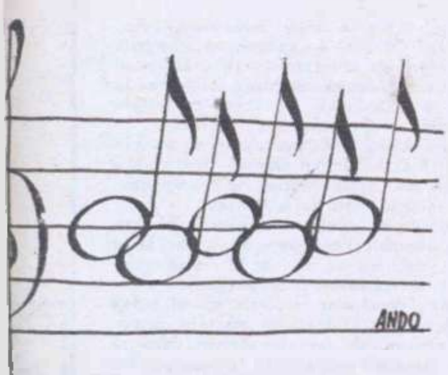
dificultatea traversării Atlanticului

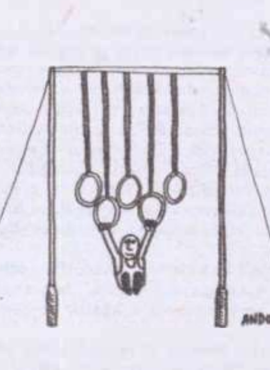
Pentru echitația olimpică, marea problemă ridicată de edițiile din 1956 și 1964 a fost transportul cailor. Actuala Olimpiadă ridică o dată în plus semnul de întrebare, întrucît marea majoritate a favoriților sînt europeni și vor trebui să traverseze-împreună cu Pegașii lor-Atlanticul. Refuzăm totuși să credem că celebrii frați italieni d'Inzeo sau magnificul emisar al «cocoșului galic» Pierre Jonqueres d'Oriola nu se vor afla încă odată pe podiumul medaliaților.

Pierre Jonquères d'Oriola spre o nouă medalie de aur?

SOLFEGIU OLIMPIC

GIMNASTICĂ OLIMPICĂ

Desene de
Octavian ANDRONIC

„PETERSSON BROTHERS" *pe marile culmi*

Jiri Daller

Pentru mulți ași occidentali ai pedalei, Olimpiada reprezintă doar rampa de lansare spre profesionism. Astfel se explică absența de la întrecerile cicliste din Mexic a belgianului Patrick Sercu sau a italienilor Giovanni Pettenella și Sergio Bianchetto-învingători la ediția precedentă a J.O. În lipsa acestora, la viteză principalii candidați vor fi Pierre Trentin și Daniel Morelon (Franța), rămași încă amatori, ca și sovieticul Omar Phakadze, realizatorul recordului lumii (10,61) chiar pe velodromul Calles-teatrul apropiatului spectacol pe două roți. La 1000 m cu start de pe loc, Trentin (medalie de bronz în 1964) va căuta să opună rezistență lui Gianni Sartori, ciștigătorul «Săptămînii preolimpice 1967» cu 1:04,51—record mondial, iar la tandem, vice-campionii olimpici Imants Bodnieks-Viktor Logunov (U.R.S.S.) au ocazia să preschimbe argintul în aur. Dacă pentru cursa individuală de fond este greu de pronosticat un favorit, la contracronometru pe echipe nr. 1 pe tabelul pretendenților este cvartetul suedez «frații Petterssson», talonat îndeaproape de formațiile Franței (care însă se poate resimți după eforturile din «Tour de l'Avenir», cîștigat recent), Belgiei și Italiei. Privitor la Emil Rusu: să nu-i pretindem «navigatorului nostru solitar» imposibilul! Chiar dacă nu va ajunge în semifinale la urmărire individuală 4000 m (favorit: cehoslovacul Jiri Daller), sau nu va intra în primii 6 la fond individual, să nu uităm că adevăratul său examen de maturitate va fi abia la München. Deci, răbdare...

De la stînga — frații Gosta, Erik, Tomas și Sture Petterssson.

spre o nouă finală Ungaria-Cehoslovacia?

Ungaria, Mexicul (sau Franța), Cehoslovacia și Spania (sau Brazilia) au cele mai mari șanse de a cîștiga grupele eliminatorii. Și nu ar fi exclus ca turneul olimpic al soccerului amator să ne ofere o reeditare a finalei de la Tokio, UNGARIA-CEHOSLOVACIA.

Fotbaliștii ungari, care și în acest an vor alinia un unsprezece valoros, au cîștigat deja de două ori (1952 și 1964), în timp ce jucătorii cehoslovaci — care au scos din cursă team-ul Uniunii Sovietice — ar realiza pentru prima oară marea performanță. Atenție însă la echipa țării gazdă care în fața propriului public ar putea realiza o surpriză de proporții.

Vera Ceaslavska

Vera Ceaslavska va relua coroana gimnastelor

Prea puține modificări la gimnastică în vîrful piramidei. Echipa Japoniei (la băieți), cele ale U.R.S.S. și Cehoslovaciei la fete pornesc și de data aceasta cu primele șanse.

În întrecerile individuale, Mihai Voronin, Viktor Lisițki, Franco Menichelli (Italia) și, mai ales, Miroslav Cerar (Iugoslavia) vor da mult de furcă lui Takashi Ono și coechipierilor săi din țara «soarelui răsare». Din caruselul fetelor nu vor absenta cehoslovaca Vera Ceaslavska, cîștigătoare pe linie la ultima Cupă a Europei, Zinaida Drujinina (URSS), Karin Janz și Erika Zuchold (RDG) și — mai mult ca sigur — Natalia Kucinskaia (URSS).

Miroslav Cerar

ca și la TOKIO: halterofilii sovietici în frunte

La precedentele J.O., de la Tokio, halterofilii sovietici au repurtat un categoric succes, recoltind patru medalii de aur și trei de argint. Deci, 7 medalii din 7 posibile! Cunoscind componența lotului care s-a deplasat la Ciudad de Mexico și valoarea performanțelor celor ce-l compun, putem afirma că, în ansamblu ei se vor impune și la actuala Olimpiadă, cucerind de asemenea 7 medalii. La cat. cocoș, noul recordman mondial Ghenadi Cetin este net superior adversarilor. La grea, colosul din Zaporoje, Leonid Jabotinski își va îmbogăți palmaresul cu încă un titlu olimpic, întrucît principalul său urmăritor, Bob Bednarski, nu a reușit să treacă prin sita selecției pentru echipa S.U.A. La semimijlocie și mijlocie, sovieticii vor alinia cîte doi concurenți, situați pe primele două locuri în ierarhia mondială a anului. Deci, dublă victorie și... 4 medalii. În sfîrșit, fostul recordman mondial la semigrea Jan Talts va urca și el pe podiumul premianților. Dar pe treapta a doua, probabil, căci uluitoarea ascensiune a portarului de hotel din Pori rezolvă problema primului loc; Kaarlo Kangasniemi va aduce Finlandei «țară celor 1 000 de lacuri», prima medalie olimpică de aur la haltere.

La categoriile pană și ușoară, sovieticii-îngrădiți de regulamentlasă acasă doi performeri de talie mondială: Ditto Șanidze (392,5 kg) și respectiv Nikolai Nogaițev (425 kg). În lipsa acestora, la ușoară se va situa în frunte celebrul tandem polonez Waldemar Baszanowski-Marian Zielinski, iar la pană (unde nici recordmanul lumii, japonezul Yoshinobu Myiake nu va concura la J.O.) este prevăzut un duel aprig între campionul european Mieczyslaw Nowak și Hiroski Fukuda (Japonia).

Și acum, după toate aceste calcule, să așteptăm... surprizele Olimpiadei!

CAT. COCOȘ — 367,5 G. Cetin (U.R.S.S.), 361,5 M. Nassiri (Iran), 357,5 Baez (Porto Rico), 355 I. Földi (Ungaria), 350 S. Ichinoseki (Japonia), W. Szoltysek (Polonia).

CAT. PANĂ — 387,5 H. Fukuda (Japonia), 380 M. Nowak (Polonia), 365 Jong Moo (Coreea de Sud), 362,5 J. Benedek (Ungaria), 360 P. Ianev (Bulgaria).

CAT. UȘOARĂ — 425 W. Baszanowski (Polonia), 410 M. Zielinski (Polonia), 402,5 K. Tilev (Bulgaria), 400 Sin He Von (Coreea de Sud), 397,5 Hatta (Japonia), 495 O. Hekel (Cehoslovacia), 387,5 J. Bagocs (Ungaria).

CAT. SEMIMIJLOCIE — 482,5 V. Kurențov (U.R.S.S.), 460 E. Smirnov (U.R.S.S.), 445 W. Dittrich (R.D.G.), 442,5 Lowe (S.U.A.), Jong Sup Lee (Coreea de Sud), 437,5 K. Bakos (Ungaria), 433 Knipp (S.U.A.).

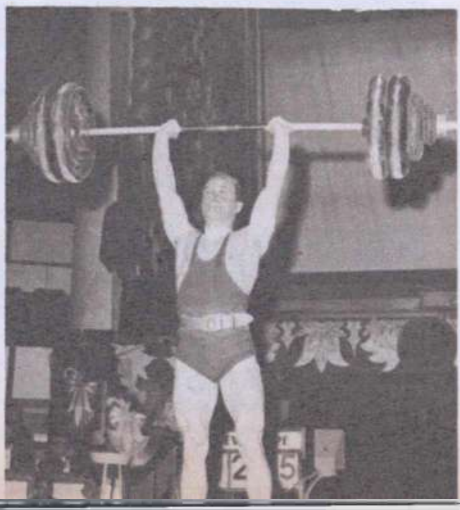
CAT. MIJLOCIE — 482,5 B. Selițki (U.R.S.S.), 480 V. Beliaev (U.R.S.S.), 472,5 Puleo (S.U.A.), 470 N. Ozimek (Polonia), 465 K. Arnold (R.D.G.), 462,5 M. Ouchi (Japonia), 460 G. Veres (Ungaria).

CAT. SEMIGREA — 525 K. Kangasniemi (Finlanda), 512,5 J. Talts (U.R.S.S.), 507,5 B. Johansson (Suedia), 487,5 Stainer (Franța), 482,5 L. Martin (Anglia), 480 G. Toth (Ungaria), A. Nemessanyi (Ungaria), 478,5 Grippaldi (S.U.A.).

CAT. GREA — 585 L. Jabotinski (U.R.S.S.), 573 Dube (S.U.A.), 571 G. Pickett (S.U.A.), 545 S. Reding (Belgia), 535 M. Rieger (R.D.G.), 527,5 O. Johansson (Suedia), 522,5 J.P. Fouletier (Franța).

Doi mari favoriți: Jabotinski — URSS — (stînga) și Waldemar Baszanowski (Polonia).

a patra finală India-Pakistan

Din 1928 și pînă în 1952, hocheiștii indieni și-au adjudecat toate cele 5 titluri olimpice, repurtînd victoria de obicei în fața diferitelor reprezentative europene. La Melbourne, în 1956, apare o nouă forță în hocheiul pe iarbă: vecinii indienilor, sportivii din Pakistan. Ultimele trei ediții ale J.O. au însemnat tot atîtea finale între cele două țări asiatice, India cîștigînd în 1956 (Melbourne) și 1964 (Tokio), în timp ce la Roma (1960) Pakistanul și-a impus superioritatea. Ca o curiozitate notăm că fiecare dintre întîlnirile celor două mari rivale a luat sfîrșit cu scorul de 1—0! Rezultatele recente anticipează încă o finală India-Pakistan. Sau, cine știe, poate între ele se va intercala formația Keniei, învingătoare acum cîteva săptămîni — în meci amical — asupra campionilor olimpici!

va primi Balczo ramura de măslin?

Andras Balczo (Ungaria), principal candidat la titlul olimpic.

După Tokio, figuri proeminente ale pentatlonului modern, cum au fost Otto Török (Ungaria) și în special renumitul sportiv sovietic Igor Novikov, s-au retras din activitatea competițională. Se părea că pentatlonul va intra pentru cîtva timp în umbră... Dar, în scurtă vreme, o nouă stea a răsărit pe firmament: Andras Balczo. Performanțele realizate de el i-au determinat pe specialiști și pe gazetari să-i acorde locuri fruntașe în fiecare din anchetele pentru desemnarea celor mai buni sportivi ai lumii pe anii 1966 și 1967. Va fi Olimpiada încununarea carierii lui Balczo? Probabil da. Să nu neglijăm însă cuvîntul compatriotului său, Isztvan Mona, sau al pentatloniștilor sovietici, în frunte cu Pavel Lednev și Stasis Sapernis.

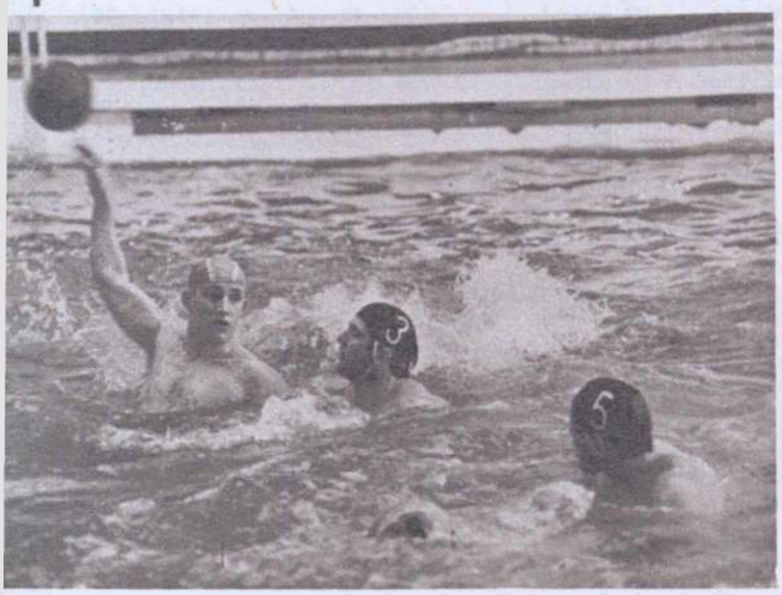
Echipa de pentatlon modern a Suediei.

din careul de ași, Iugoslavia are prima șansă

Pentru prima oară în ultimii ani, clanul celor 6 mari puteri ale poloului mondial va fi descompletat. Turneul din Mexic se va desfășura fără echipa României, constrînsă să urmărească doar din paginile presei de specialitate pasionantul turneu anunțat la Ciudad de Mexico.

Cine va fi noua campioană olimpică? Patru echipe pornesc cu șanse absolut egale. Ungaria, campioană europeană (1962), olimpică (1964) și cîștigătoare a ultimei ediții a «Trofeului d'Italia» (1965), U.R.S.S., campioană europeană (1966), Iugoslavia, cîștigătoare a «Cupei Jadran» (1967) și R.D. Germană. Actualii campioni olimpici, jucătorii maghiari, sînt neînvinși în acest an, dar lucrul acesta nu este suficient de edificator. Echipa R.D. Germane, cu excepționalul Jurgen

În lupta pentru medaliile olimpice se vor afla și poloiștii sovietici și cei italieni. În fotografie — un aspect dintr-o recentă confruntare între aceste două echipe.

Schuller, are avantajul tinereții și al vitezei de deplasare a jucătorilor (majoritatea înoată «suta» sub 60 de secunde), iar reprezentativa Uniunii Sovietice mizează mult pe experiența lui Cikvanaia, Semionov, Crișin, Sidlovski, Grigorovski și Guliaev, preferați de A. Blumental poloiștilor mai tineri.

Noi înclinăm însă spre «7»-le iugoslav, în care portarul Karlo Stipanici, masivul triunghi al apărătorilor Trumbici-Bonacici-Perisici, foarte greu de bătut, și excelenții Jankovici și Sandici constituie atu-uri certe pentru cucerirea titlului olimpic, pe care «plavii» l-au scăpat printre degete la ultimele două ediții. Să ne amintim doar de ultimele secunde ale meciului decisiv cu Ungaria de la Tokio, cînd la scorul de 4—4, Sandici a ratat un 4 metri...

Cehoslovacia ar putea adăuga palmaresului și titlul olimpic!

La Tokio, în cadrul primului turneu olimpic de volei, sextetele Japoniei (fete) și U.R.S.S. (băieți) au obținut victorii clare. De data aceasta însă, lupta pentru medalii va fi mai grea. Echipa de aur a japonezelor a dispărut din arena competițională, iar urmașa ei nu a atins încă valori superioare. Iată de ce nu ar fi exclus un succes al voleibalistelor sovietice, excelent pregătite, cu un randament mult superior celui din anii trecuți.

Întrecerea masculină este deschisă însă oricărui rezultat. Balanța poate înclina și de partea «6»-lui Uniunii Sovietice, campion european în 1967, și în favoarea tinerei formații japoneze, care a repetat experimentul fetelor de la Nickibo. Chiar și echipele R.D. Germane sau Bulgariei sînt capabile de mari surprize. Pronosticul nostru înclină spre selecționata Cehoslovaciei, ale cărui atuuri tehnice și tactice o pot duce spre o frumoasă biruință. Nu putem încheia fără a ne exprima marele regret de a nu putea urmări în cea mai mare întrecere sportivă și pe vice-campionii lumii, voleibaliștii români, care în zilele lor bune pot învinge orice formație de pe glob.

Voleibalistele japoneze vor lupta pentru menținerea supremației. Iată o fază dintr-o întîlnire cu sportivele sovietice.

Voleibaliștii sovietici (în fotografie) sînt campionii Europei. Împreună cu cehoslovacii ei sînt favoriții turneului olimpic.

„veselie la Acapulco"

Sport costisitor, yachtingul este practicat de oameni cu dare de mînă: printre concurenții clasei «F.D.» la Tokio s-a numărat prințul norvegian Harald, iar la Roma în 1960, Constantin (pe atunci prinț al Greciei) a cucerit, împreună cu echipajul său, medalia de aur la «Dragon»! Bineînțeles, însă, că sînt și marinari autentici în rîndul participanților, unii avînd chiar o vîrstă foarte înaintată. Astfel, cîrmaciul «Starului» din Bahamas, campion olimpic, a trăit la Enoshima cea de-a 7-a sa Olimpiadă. Și n-ar fi exclus ca bătrînul Knowels să-și încerce și anul acesta norocul. Asupra favoriților-greu de emis o părere, din lipsă de documentare. Cert este că nici învinșii nu vor avea ce regreta, de vreme ce concursurile se desfășoară în minunatul Acapulco...

FOTBAL

FARUL

În campionatul nostru, Farul este ceea ce se cheamă o echipă de port. O echipă în care jucătorii, asemenea navelor, vin și pleacă, îmbătați un timp de farmecul litoralului, pentru a obosi curînd, ca într-o veritabilă cetate sibarită.

Farul este oglinda acestei stări obiective. Mai mult ca oricînd, jucătorii-«mateloți» au momente de explozie, cînd totul merge ca în vis (vezi acel categoric 4—0 cu Dinamo), dar, pe de altă parte, intră deseori în zone de toropeală, cînd euforia victoriei modifică imediat chimismul voinței, așa cum soarele modifică pielea vilegiaturiștilor.

Deplasînd discuția de pe treapta metaforei, trebuie să admitem că, în momentul de față, Farul este într-una din multiplele sale situații de răscruce, atît de firești de altfel, ținînd seama de marea circulație mai sus pomenită.

Astăzi, Farul traversează un moment greu în defensivă și această «criză» se extinde și asupra liniei de mijloc. Perechea Manolache-Koszka a constituit, cu nu mai puțin un an în urmă, linia de forță a echipei, care a susținut atît fanteziile lui Sasu sau Kallo în atac, cît și fragilitatea perechii Tilvescu — Mareș — în apărare.

Prin dispariția acestei perechi *forte*, Farul s-a rupt oarecum în două. În ultima vreme stoperii continuă să «șchiopăteze»,Dumbravă alternează jocurile bune cu momentele mahmure *post-festum*, iar linia de mijloc, chiar dacă a mai primit un nume sonor (Badea), e departe de ceea ce cere sistemul 4—2—4, adică un motor «în doi», care să facă față solicitărilor asigurate de celelalte două motoare «în patru».

Iată de ce Farul manifestă inegalități în joc. Iată de ce Farul ratează victoria la Arad, în jocul cu Vagonul, după ce își dominase adversarul. Iată de ce după un 4—1 cu Rapid (care ar fi putut lua proporții), urmează un 1—2 cu... Jiul.

Farul e dator să se regrupeze. Și, dacă e posibil, la nivelul atacului său, care, după cum se poate vedea «sub palmares», figurează integral în «echipa deceniului». Nu e mai puțin adevărat, însă, că atacul însuși trebuie să participe printr-un efort mai mare la echilibrarea întregii echipe și nu să abordeze jocul de pe poziția «fotoliilor de orchestră».

Să sperăm că «timonierii» Farului, trecuți prin destule furtuni, vor ști să atenueze discrepanța flux-reflux. La urma urmei, marea Neagră e o mare fără... maree.

I. CH.

LEGENDA COPERTEI IV

GEORGESCU	8 iulie 1938	1,68 m	67 kg	4*)
STOICA	13 februarie 1945	1,81 m	79 kg	
UȚU	14 septembrie 1936	1,80 m	80 kg	
MAREȘ	7 martie 1944	1,80 m	76 kg	
DUMBRAVĂ	1 septembrie 1941	1,73 m	72 kg	
ANTONESCU	25 martie 1945	1,76 m	68 kg	
SASU	5 octombrie 1939	1,73 m	66 kg	10
BADEA	8 martie 1938	1,75 m	65 kg	6
IANCU	28 august 1940	1,82 m	81 kg	8
TUFAN	16 octombrie 1942	1,71 m	69 kg	
COJOCARU	4 octombrie 1945	1,70 m	61 kg	
MEDIA	27 de ani	1,74 m	70 kg	

*) Numărul selecțiilor în echipa națională

PALMARESUL ÎN CAMPIONAT...

1958—59	Locul 10 (12 echipe)	22	6	5	11	31:53	17
1959—60	Locul 4 (12 echipe)	22	9	6	7	37:34	24
1960—61	Locul 13 (14 echipe)	22	8	4	14	37:58	20
1961—62	Joacă în categoria B și promovează în A.						
1962—63	Locul 5 (14 echipe)	27	12	4	11	48:38	28
1963—64	Locul 8 (14 echipe)	26	11	3	12	28:34	25
1964—65	Locul 12 (14 echipe)	26	8	6	12	21:36	22
1965—66	Locul 9 (14 echipe)	26	10	4	12	32:37	24
1966—67	Locul 4 (14 echipe)	26	7	10	9	31:36	24
1967—68	Locul 7 (14 echipe)	26	10	5	11	37:32	25

...ȘI ÎN CUPA ROMÂNIEI

1958—59	Eliminată în optimi: 2—3 cu Rapid.
1959—60	Absentă în optimi.
1960—61	Absentă în optimi.
1961—62	Eliminată în optimi: 3—4 cu Metalul Tirgoviște.
1962—63	Absentă în optimi.
1963—64	Eliminată în sferturi: 1—2 cu C.S.M. Sibiu.
1964—65	Eliminată în optimi: 1—2 cu «U» Cluj.
1965—66	Eliminată în semifinale: 2—3 cu U.T.A.
1966—67	Eliminată în sferturi: 0—3 cu Steaua.
1967—68	Absentă în optimi.

ECHIPA DECENIULUI

(alcătuită de P. Comăniță, care a funcționat permanent ca antrenor secund al echipei)

UȚU

TOMA **BRÎNZEI** **KOSZKA** **DUMBRAVĂ**

MANOLACHE **STANCU**

SASU **TUFAN** **IANCU** **KALLO**

1

2

3

4

echipa fluxului și a... refluxului

ROBERT COSMOC

antrenor principal

Născut la Craiova, la 17 iulie 1931. A început să joace în mod organizat, la 15 ani, la Libertatea Craiova, în «regiune». În 1946 joacă în divizia C, la Doljul. Apoi, devine... junior, în 1948, la Petrolul, sub conducerea lui Ilie Oană. În echipa ploieșteană, Cosmoc va juca cu succes pînă în anul 1957, remarcîndu-se printr-o tehnică frumoasă și printr-un mare registru tactic. În perioada 1957—62, Cosmoc joacă la Jiul din Petroșeni. Student la I.C.F. (astăzi absolvent), el evoluează timp de un an la Știința București (1963). În perioada 1963—66 e antrenor secund la «U» Cluj, unde, împreună cu antrenorul principal Sepci, obține succese remarcabile, conducînd echipa la victorie în Cupa României. Între 1966 și 1968 Cosmoc își desfășoară activitatea la Știința Craiova, unde rezultatele bune alternează cu unele perioade... albe. A preluat echipa Farul la începutul acestui sezon.

Robert Cosmoc este un antrenor cu valoroase cunoștințe tehnico-tactice. Startul din acest campionat a fost spectaculos, dar munca abia acum începe.

PETRE COMĂNIȚĂ

antrenor secund

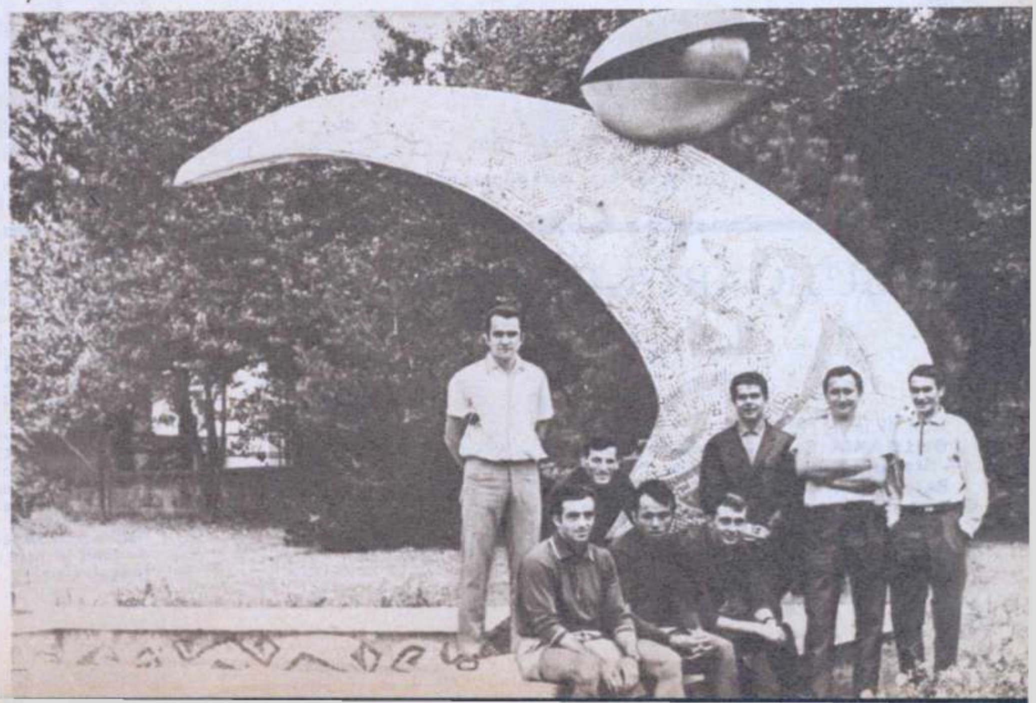
Suporterii Farului obișnuiesc să spună: **«Antrenorii principali se duc, dar Comăniță rămîne».** Bulada are un fundament real. Petre Comăniță este antrenor al clubului încă de la formarea acestuia.

S-a născut la Constanța, la 12 iunie 1937. A debutat pe litoral, în 1949, ca portar, la Locomotiva P.C.A. În perioada studiilor la I.C.F. a continuat să joace fotbal. În 1956 a fost legitimat pentru Progresul C.P.C.S. A făcut parte și din lotul național de juniori între 1957 și 1958. Apoi, în urma unui accident, a fost nevoit să părăsească poarta. În... compensație, a debutat foarte tînăr ca antrenor secund la Farul, în toamna anului 1958.

Petre Comăniță este un «secund» care se străduiește în permanență să-și îmbogățească cunoștințele teoretice și practice. Crescut timp de 10 ani la școala dură a unei echipe de categoria A, Comăniță este unul din absolvenții I.C.F. care nu minimalizează nici un moment rolul practicii, învățînd de fiecare dată din experiența jucătorilor consacrați în trecut.

1. Manciu e complet refăcut și continuă întrecerea cu prietenul său Uțu.
2. Talentatul Kallo nu scapă nici măcar un singur antrenament, chiar dacă piciorul se reface greu.
3. Pleșea, deși nu figurează pe coperta noastră, este un excelent om de echipă, cu multiple întrebuințări.
4. Botea, un junior talentat, care oscilează deocamdată între linia de fund și cea de mijloc.
5. O surpriză: frații Kallo. Cel mic încearcă marea cu degetul.
6. Buldozerul Iancu atacă cu forța lui bine cunoscută.
7. După o partidă de mini-golf, Farul își reface forțele în frumosul peisaj al Eforiei.

De la Rudy

POVESTEA ECHIPEI NAȚIONALE DE FOTBAL DE LA MONTEVIDEO 1930 ȘI PÎNĂ ASTĂZI

Anul fotbalistic 1935 este poate anul cel mai negru din întreaga istorie a echipei noastre naționale. Într-adevăr, bilanțul lui poate fi considerat, fără înconjur, dezastruos. O singură victorie, un meci egal, cinci înfrîngeri, una mai netă decît cealaltă, precum și un golaveraj cum nu se poate mai sugestiv (9:24) confirmă această idee, situînd anul 1935 la periferia palmaresului nostru. Partea cea mai ciudată este că anul 1935 formează un fel de depresiune între perechea anilor 1933 și 1934 pe de o parte și perechea anilor 1936 și 1937 pe de altă parte. O scurtă recapitulare a acestor ani ne va scuti de alte comentarii. Iată de pildă anul 1933: 5 meciuri susținute, 4 victorii, un joc egal în deplasare și un scor general de 19—3. Iată și anul 1934: 6 meciuri susținute, 2 victorii, cîte un joc egal cu Cehoslovacia, Polonia și Grecia (toate în deplasare) și o înfrîngere la limită în fața finaliștilor campionatului mondial pe anul 1934 (Cehoslovacia). Anul 1936 va relua seria unor rezultate bune (3 victorii și o înfrîngere la limită în fața Ungariei). În sfîrșit, rezultatele mai mult decît onorabile obținute în anul 1937 (pe care le vom putea urmări în primul număr pe noiembrie) scot în evidență faptul că anul 1935 reprezintă o uimitoare prăbușire a palmaresului echipei noastre naționale. Care să fi fost cauza? Cei mai mulți dintre specialiștii vremii sînt de părere că anul 1935 marchează o mare criză a conducerii tehnice.

1935

53. IUGOSLAVIA-ROMÂNIA
4-0 (2-0)

Atena, 1 ianuarie, 1935.

IUGOSLAVIA: Ciulici (Fratulici) — Ifkovici, Lukici — Marusici, Gayer, Lechner — Tomașevici, Marianovici, Tirnanici, Petraț, Zecevici.

ROMÂNIA: Zombori — Sucitulescu, Albu — Robe, Iuhasz, Demetrovici — Bindea, Covaci, Chiroiu, Bodola, Dobay.

Au marcat: Tirnanici (min. 10), Marianovici (min. 34), Tomașevici (min. 67 și 83).

Arbitru: Hagiopoulos (Grecia).

«Gazeta Sporturilor» din 4 ianuarie (Jean Vornic): **«S-au scris atîtea despre cauzele înfrîngerii noastre, s-au emis tot felul de ipoteze, s-au ridicat toate acuzațiile posibile... Nu s-a ținut seama, însă, de jocul extraordinar al mijlocașilor iugoslavi, care, pentru noi, sînt cei mai mari... vinovați de înfrîngerea României. S-a repetat întocmai situația din meciul în care România a cîștigat contra Iugoslaviei — împotriva aceleeași echipe care ne-a învins ieri pe noi — cu 5—0.»**

Bucur Bîrsu: **«Va trebui să treacă mulți ani pînă cînd vom avea o personalitate care să poată corespunde necesităților unui selecționer unic. D. Tane Săvulescu este departe de calitățile cerute unui selecționer. Dacă Biroul Federal selecționa echipa, Cupa nu era pierdută.**

M. Brezeanu, din Biroul Federal: **«Bine ne-au făcut! Am prezentat o echipă foarte slabă, selecționată cu incompetență. Rezultatul nu putea fi altul.»**

«Gazeta Sporturilor» a regretat faptul că n-a putut publica scrisoarea «obiectivă și documentată» a studentei în drept Aneta Gavrilescu împotriva selecționerului unic. («Nimic nou sub soare»).

54. IUGOSLAVIA-ROMÂNIA
2-0 (1-0)

Sofia, 17 iunie, 1935.

IUGOSLAVIA: Glaser — Girtl, Matoșici — Arsenievici, Gayer, Lechner — Sipoș, Jifkovici, Marianovici, Sekulici, Glisovici.

ROMÂNIA: Crețeanu — Sucitulescu, Albu — Vintilă, Iuhasz, Cuedan — Bindea, Covaci, Sepi II, Bodola, Dobay.

Au marcat: Marianovici (min. 33), Sipos (min. 56).

Arbitru: Hagiopoulos (Grecia).

Un «start fals» în ediția 1935 a Cupei Balcanice. Jocul s-a desfășurat pe un teren impracticabil, plin de bălți.

Theodor Davilia, din Biroul Federal: **«Sînt extrem de revoltat împotriva mentalității orientale care stă la baza muncii organizatorilor competiției. Cred că ar fi fost de dorit ca această importantă întrecere să se ridice deasupra lucrăturilor meschine care încearcă să denatureze adevăratul rezultat al Balcaniadei. Meciul de azi nu-l consider valabil. Chiar arbitrul, înainte de meci, mi-a declarat că terenul este impracticabil».**

O. Luchide: **«Niciodată n-am văzut un teren în halul acesta. Pe lîngă că s-a desfășurat în condiții de joc imposibile, meciul nu poate fi considerat în clasamentul competiției, deoarece arbitrul a fost forțat să conducă partida».**

Meciul a fost întrerupt în minutul 75, din cauza întunericului. N-a mai fost reluat, deoarece echipa noastră nu s-a mai prezentat, ea fiind eliminată din lupta pentru locul I, așa cum vom vedea în continuare.

...În ciuda condițiilor obiective care se pare că au influențat rezultatul primului meci al Balcaniadei 1935, echipa noastră nu a fost pregătită așa cum se cuvine. De altfel, principalul titlu al «revenirilor» din «Gazeta Sporturilor» a fost foarte sugestiv:

«În fotbal nu pot conduce profanii».

IUGOSLAVIA—ROMÂNIA, într-un adevărat meci de polo pe apă.

Echipa României. De la stînga la dreapta: managerul Costel Rădulescu, Albu, Bindea, Iuhasz, Covaci, Sucitulescu, Dobay, Cuedan, Sepi II, Vintilă. Jos: Sepci, Bodola, Crețeanu.

55. BULGARIA-ROMÂNIA
4-0 (2-0)

Sofia, 19 iunie, 1935.

BULGARIA: Savov — Ianakiev, Harapian — Kovacev, Rafailov, Babrovski — Staicov, Anghelov, Lozanov, Peșev, Iordanov.

ROMÂNIA: Crețeanu — Sucitulescu, Albu — Munteanu, Iuhasz, Cuedan — Georgescu, Covaci, Sepi II, Bodola, Dobay.

Au marcat: Peșev (min. 10), Iordanov (min. 30), Peșev (min. 49), Iordanov (min. 60).

Arbitru: Hagiopoulos (Grecia).

George Fulga, în «Gazeta Sporturilor» de vineri 21 iunie: **«Ca și în astă iarnă, la Atena, echipa noastră nu a fost formată din jucători. A fost formată din «nume», care pe teren nu au reușit nimic. Cu o echipă de nume și cu o conducere care prilejuiește «voiajuri de agrement» — în loc să adune în preajma echipei pe cei mai perspicaci oficiali — nu puteam face mai mult în fața Bulgariei».**

Th. Davilia: **«Echipa noastră a fost lipsită de entuziasm. De asemenea, e foarte adevărat, regimul de strict cantonament i-a îngrășat și i-a lenevit pe jucători. Pe lîngă aceasta, fotbaliștii noștri au fost foarte demoralizați de felul în care au pierdut meciul cu Iugoslavia.»**

Menționăm între altele că jocul Bulgaria — Iugoslavia, încheiat cu 3—3, avea să fie amînat peste două zile, deși terenul era mai puțin impracticabil decît cel din meciul România — Iugoslavia. Adăugăm că, în cele din urmă, Iugoslavia a cîștigat Cupa Balcanică.

Costel Rădulescu, managerul echipei: **«Am fost învinși pentru că am fost mai lenți».**

Iată deci că încă de-acum 30 de ani se auzeau glasuri care pledau pentru viteză în jocul echipelor noastre. Așa cum remarcau foarte mulți din specialiștii străini care au văzut echipele noastre la lucru, viteza trebuia să fie principala armă a jucătorilor români. Din păcate, nu a fost întotdeauna așa și nu este nici astăzi.

Wetzer la Pîrcălab

de Ioan CHIRILĂ

56. ROMÂNIA-GRECIA 2-2 (2-2)

Sofia, 24 iunie, 1935.
ROMÂNIA: Creţeanu (Sepci) — Chiroiu II, Albu — Vintilă, Iuhasz, Cuedan — Georgescu, Covaci, Schwartz, Bodola, Gruin.
GRECIA: Catrageopoulos — Gasparis, Vichelides — Sideropoulos, Danielian, Hermis — Miachis, Simonides, Humis, Vazos, Cristodulos.
Au marcat: Humis (min. 9), Humis (min. 15), Bodola (min. 24), Gruin (min. 26).
Arbitru: Doşev (Bulgaria).

După acest meci, în editorialul «Gazetei Sporturilor» s-a scris, printre altele: **«Este greu de explicat celor de acasă că trebuie să ne mulţumim cu acest 2—2 în Grecia. E adevărat, arbitrajul lui Doşev a fost părtinitor. Echipa României a jucat mai bine şi mai hotărît ca în primele două meciuri. Am avut ofensivă, deoarece Schwartz a condus bine atacul iar Bodola s-a regăsit. O partidă mai slabă au făcut mijlocaşii. Sub nivelul celorlalte meciuri a fost Iuhasz. Dintre fundaşi, Albu ni s-a părut superior lui Chiroiu.»**

Într-o «casetă» separată, «Gazeta Sporturilor» dădea ca titlu: **«La comedia e finita»**. Într-adevăr, locul ultim ocupat de echipa noastră în Balcaniada 1935 de la Sofia ne scuteşte de comentarii şi justifică titlul.

(E adevărat, după Balcaniada 1935, s-au ridicat mereu alte voci pentru ca jocurile Cupei Balcanice să fie conduse de arbitrii din afara ţărilor participante).

57. GERMANIA-ROMÂNIA 4-2 (1-1)

Erfurt, 26 august, 1935.
GERMANIA: Buchloch — Munzenberger, Grammich — Werner, Deike, Kitzinger — Malecky, Lenz, Hohman, Rasselnberg, Siemestreiter.
ROMÂNIA: Bugariu — Chiroiu, Albu — Bărbulescu, Steinbach, Deheleanu — Szilard, Beke, Baratki, Petea Vîlcov, Dobay. Au mai jucat: Ciolac şi Bürger.
Au marcat: Lenz (min. 1), P. Vîlcov (min. 10), Rasselnberg (min. 60), P. Vîlcov (min. 70), Siemestreiter (min. 80) şi Hohman (min. 83).
Arbitru: Van Mosel (Olanda).

Van Mosel, arbitrul meciului: **«N-am văzut niciodată echipa României. Nu regret, deci, meciul de azi, în care am aflat clasa superioară a unui fotbal încă tînăr».**

«Erfurter Nachrichten»: **«Pentru publicul german, echipa naţională a României a însemnat o surpriză formidabilă. Nimeni şi nimic nu întrevedea că oaspeţii vor fi capabili să reuşească un rezultat ca cel de ieri, mai ales prin prisma jocurilor Balcaniadei... România e una dintre cele mai tari reprezentative din cîte ne-au vizitat în acest an».**

«B. Z. am Mittag»: **«Deşi românii au fost lipsiţi de unii titulari, s-au comportat peste aşteptări. Tactica şi tehnica lor aparţin celei mai înalte şcoli, iar combinaţiile de care uzează amintesc de cea mai bună şcoală cehă şi vieneză. Credem însă că joacă prea uşor, ezitînd să termine unele acţiuni, pe care le lasă să moară în plină splendoare.»**

«Fussball Woche»: **«Românii sînt mai buni tehnicieni decît germanii».**

Această ultimă declaraţie demonstrează impresia bună pe care a făcut-o echipa României, în faţa unui adversar puternic. Să cităm din presa vremii...

«Un rezultat bun al echipei României, handicapată de absenţa unor titulari care nu au căpătat permisiunea de a face deplasarea, fiind militari. Pe deasupra, trei dintre jucătorii noştri — Beke, Chiroiu şi Albu — au fost răniţi. Golurile victoriei germane (3 şi 4) — dintre care primul a fost înscris în urma unui ofsaid recunoscut de oficialii germani — s-au produs în minutele în care fundaşul Albu juca, forţat, extrem stînga».

58. SUEDIA-ROMÂNIA 7-1 (1-0)

Stockholm, 1 septembrie, 1935.
SUEDIA: Berquist — Axelsson, Anderson I — Berg, Iohansson, Anderson II — Bergson, Persson, Iohansson II, Keller, Nilsson.
ROMÂNIA: Bugariu — Bürger, Albu — Bărbulescu, Steinbach, Cuedan — Georgescu, Klimek, Baratki, P. Vîlcov, Dobay. Au mai jucat Petrică Rădulescu şi Ciolac.
Au marcat: Bergson (min. 11), Keller (min. 47), Georgescu (min. 65), Nilsson (min. 75), Bergson (min. 77), Nilsson (min. 81), Keller (min. 84 şi 88).
Arbitru: Barlassina (Italia).

Un rezultat dezastruos şi, bineînţeles, ca întotdeauna, după un alt rezultat bun. E adevărat că după jocul dur de la Erfurt soldat cu numeroase indisponibilităţi, cerul era neguros, iar ultimul telefon preciza: **«Miercuri pornim spre Stockholm, direct de la Berlin. Dar n-avem echipă. Se poate spune să facem drumul călătorind pe banchiza disperării».**

La Stockholm au fost trimişi, în ultima clipă, 3 jucători (Georgescu, Klimek şi Cuedan) care să-i înlocuiască pe cei răniţi.

La indisponibilităţile intervenite în formaţie se mai adaugă şi ciudata istorie a meciului. În primul rînd, am avut doar 0—1 la pauză. Mai mult decît atît, în minutul 35, la 0—1, Barathi ratează un penalti (!), trimiţînd afară. A fost momentul psihologic al meciului. După pauză, suedezii măresc scorul. Apoi, Georgescu II reduce la 2—1. Şi iată că la 2—1 pentru suedezi, în minutul 71 (!), Ciolac trage în bară. (Al doilea moment psihologic). Apoi, odată cu izbucnirea unei ploi torenţiale nemaivăzute, se produce fadingul uluitor al echipei noastre, care primeşte nu mai puţin de 5 goluri în 13 minute.

Din raportul lui Barbu Constantinescu, ministrul României la Stockholm.

«Presa suedeză este elogioasă la adresa României. Ea recunoaşte că timp de 70 de minute românii au dominat şi au avut superioritate. De aceea, nu-şi explică crahul din ultimele minute».

Trebuie să admitem că este şi greu de explicat...

Baratki, şi totuşi...

59. ROMÂNIA-POLONIA 4-1 (3-1)

Bucureşti, 3 noiembrie, 1935.
ROMÂNIA: Creţeanu — Sfera, Albu — Deheleanu, Fieraru, Szanislo — Bindea, Schileru, Sepi II, P. Vîlcov, Dobay.
POLONIA: Albansky — Martyna, Domec — Kotlarczyk II, Kotlarczyk I, Dytko — Piec, Matjas, Smoczek, Pazurek, Kisielinski.
Au marcat: Schileru (min. 1), Bindea (min. 20), Bindea (min. 35), Pazurek (min. 37), Sepi II (min. 73).
Arbitru: Ruzici (Iugoslavia).

Jocul de debut al lui Dincă Schileru, care, coincidenţă, deschide scorul chiar în primul minut.

O. Luchide: **«Halfii au jucat bine. În general, am furnizat o partidă medie. Am avut şi noroc. Totuşi, trebuie să amintesc că am scăpat şi cîteva goluri sigure».**

Costel Rădulescu, manager: **«Am învins pentru că am avut o apărare mai bună. Linia de halfi a alimentat permanent înaintarea. Fieraru a jucat excelent, fiind sprijinit şi de halfii de margine, în mare formă. Aripile — bune. Totuşi, Dobay n-a fost alimentat util».**

Ing. Przecovsky (din conducerea delegaţiei poloneze): **«Mi-a plăcut în mod deosebit elanul cu care au luptat românii. Au mari afinităţi cu jocul specific latin. Cei mai buni: Dobay, Fieraru, Sfera şi Albu».**

Sfera

Jocul cu Polonia reprezintă o slabă consolare pentru nefastul an 1935. Revăzînd palmaresul anului 1935, ne punem fatalmente întrebarea: nu cumva am zburdat întotdeauna cu cei slabi şi n-am avut căi de atac împotriva echipelor cu adevărat puternice?

FACTORUL PSIHOLOGIC

de Octav LUCHIDE

Iată un an de care mi-e tare greu să-mi aduc aminte. În prima zi a lui 1935 mă aflam la Atena, fiind preşedintele Comisiei balcanice, şi m-am urcat în tribună cu speranţa de a vedea un joc bun al echipei noastre naţionale. Din păcate, rezultatul este cunoscut, el avînd darul să atenueze mult din strălucirea acelui 5—0 obţinut în Balcaniada 1933. Care au fost cauzele acestei înfrîngeri? Una singură. Jucătorii noştri, lăsaţi la voia întîmplării în ajunul Anului Nou, au ţinut cu tot dinadinsul să cinstească datina şi au petrecut în lege la hotelul «Acropole». Ce-aş mai putea adăuga la toate acestea?

A doua înfrîngere în faţa Iugoslaviei, în iunie, la Sofia, nu poate fi considerată o înfrîngere, pentru că jocul nu a avut nimic comun cu fotbalul. Stadionul era absolut inundat cu cîteva minute de începerea meciului. Un singur amănunt cred că ar fi suficient. Unele porţiuni erau atît de pline de apă, încît asigurau plutirea unor scînduri lungi de 5—6 metri. Si totuşi, arbitrul a dispus jucarea meciului, împotriva oricăror reguli. Greşeala noastră a fost că am acceptat să jucăm un astfel de meci.

Înfrîngerea în faţa Bulgariei nu poate fi explicată doar prin demoralizarea jucătorilor noştri. Factorul psihologic este extrem de important în fotbal (astăzi îl neglijăm deseori), dar el nu poate fi o manta de vreme rea. Iată de ce pot spune că acel 0—4 cu Bulgaria, care nu reprezintă nici pe de parte raportul de forţe dintre echipele naţionale ale României şi Bulgariei în acea perioadă, trebuie explicat prin slaba muncă de pregătire a echipei şi mai ales prin superficialitatea în pregătirea tactică şi de voinţă a fiecărui joc în parte. Îmi aduc aminte că în acea vreme, cel care răspundea direct de echipă mergea singur pentru a-i studia pe adversarii noştri chiar în situaţiile în care ar fi putut să fie însoţit şi de jucători. După acest «studiu», revenind în mijlocul jucătorilor, le vorbea cam în felul următor: **«Măi, băieţi, mai au multe de învăţat. Nu-i nici o problemă. Le dăm 7 sau 8 bucăţi»**. Vă daţi seama ce efect mobilizator putea să aibă o asemenea pregătire tactică şi de voinţă.

Anul 1935 are un singur rezultat remarcabil: acel 2—4 cu puternica echipă a Germaniei, la Erfurt, cînd, la scorul de 2—2, în minutul 80, am primit un gol neregulamentar, care a decis asupra scorului. Îmi aduc aminte de o declaraţie a doctorului Xandri, secretarul general al Federaţiei germane: **«Echipa României a jucat peste aşteptări. Nu am scontat să văd în adversarul Germaniei o echipă de mare valoare. Sînt foarte mulţumit de rezultat, deoarece, după cum au evoluat ostilităţile, un meci nul era mai echitabil».**

Despre meciul cu Suedia, un singur lucru: a fost în cauză şi forma slabă a lui Bugariu, dar nu e mai puţin adevărat că şi noi ne pierdem deseori cu firea. Victoria asupra Poloniei? Ar putea fi explicată printr-o mobilizare a forţelor psihice, dar nu-mi place să pedalez prea mult pe factorul psihologic...

SPORT

LEI 2,50

FARUL

În picioare: GEORGESCU, STOICA, UȚU, MARES, DUMBRAVĂ, ANTONESCU.
Jos: SASU, BADEA, IANCU, TUFAN, COJOCARU.

Foto: Paul ROMOSAN